

1,50
euros

EL

Any XLIII

9

Núm. 3957

NOU

Dilluns, 27 d'abril de 2020

PERIÒDIC
INDEPENDENT
D'OSONA I
EL RIPOLLÈS

646 079 023

(Pàgines 2 a 11)

Menys ingressats

▶ Durant l'última setmana la xifra d'hospitalitzacions amb coronavirus al Consorci Hospitalari de Vic ha baixat un 19%; a l'Hospital de Campdevànol, un 50%

▶ Després de la millora dels darrers dies, ara hi ha 110 persones ingressades als centres hospitalaris del Consorci a Osona i 7 al Ripollès

ALBERT LLIMÓS

Nens i nenes surten de casa un mes i mig després

La sortida de casa dels menors de 14 anys encara que sigui amb limitacions obre el camí cap a la fi del confinament. El govern central explicarà dimarts el full de ruta, però enmig de les ganes de

REPORTATGE

La generació de la resiliència

tornar a la normalitat cal ser curós a no fer passos en fals. Aquest diumenge nens i nenes van tornar a trepitjar places i carrers. Va haver-hi algunes queixes per excessos per part d'adults.

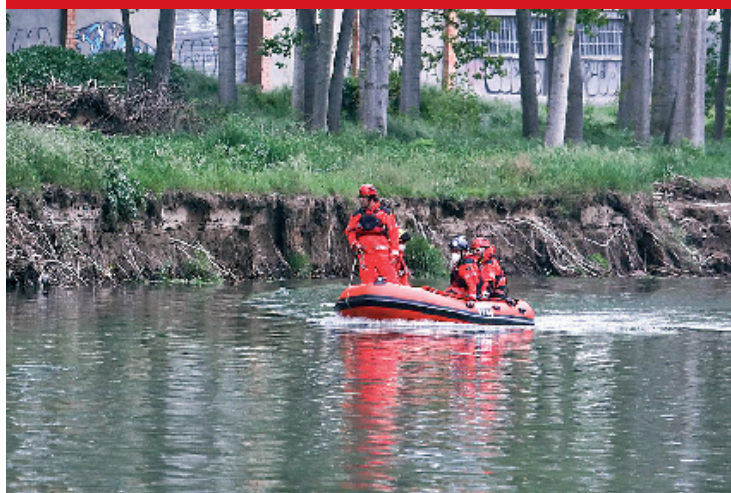
(Pàgines 16 i 17)

Cau entre un 80% i un 90% la venda de carburant a Osona i el Ripollès l'últim mes i mig

(Pàgina 19)

Catlà: "L'Atlàntida de Vic ha complert expectatives; en queden d'altres per explorar"

(Pàgina 14)

La unitat subaquàtica dels Bombers ha rastrejat les zones més inaccessibles

ALBERT LLIMÓS

Continua sense èxit la recerca de l'home desaparegut quan creuava el Gurri a Vic

Després de cinc dies consecutius buscant en el tram del riu Gurri i el seu entorn que va del pont del camí vell entre Vic i Santa Eugènia de Berga fins al Ter, aquest diumenge l'operatiu de recerca es va ampliar aigües avall fins al pantà de Sau.

(Pàgines 12 i 13)

Vint-i-nou diputats amb escó en 40 anys del Parlament

EL 9 NOU avança un dia l'edició

La sortida de casa dels menors de 14 anys encara que sigui amb limitacions obre el camí cap a la fi del confinament. El govern central explicarà dimarts el full de ruta, però enmig de les ganes de tornar a la normalitat cal ser curós a no fer passos en fals.

La canalla 'torna' al carrer

Ordre amb petites excepcions en el primer dia de sortida a l'exterior

Vic/Ripoll

G.F./M.E./A.D./J.R.

Després d'un mes i mig tancats a casa, aquest diumenge els menors de 14 anys van poder tornar a trepitjar el carrer. Per a la majoria d'ells, l'últim record a l'exterior era el 12 de març, el darrer dia d'escola, i des de llavors la seva rutina ha transcorregut dins el seu domicili. Els més afortunats han tingut la possibilitat de sortir a la terrassa o al jardí de casa, però molts d'ells no han disposat de l'opció d'esbargir-se com el cos els demana a la seva edat. La sortida a l'exterior dels menors de 14 anys durant una hora al dia entre les 9 del matí i les 9 del vespre, a una distància màxima d'un quilòmetre de casa, sense utilitzar parcs i pistes esportives, i acompanyats sempre d'un adult i complint les mesures de distanciament social ha estat debatuda i corregida per la classe política en les últimes setmanes, però el fet representa el primer graó de baixada cap a la sortida del confinament i la recuperació de certa normalitat.

A Vic, a les 9 del matí, tret de sortida de l'esperada mesura, encara no es veia canalla enlloc pel centre de la ciutat. Només alguns *habituals* passejant el gos, carretejant la bossa amb el pa i els croissants o fent cua al quiosc del Passeig. Va ser a partir de les 11, quan el sol ja lluia de valent, que els carrers i places van comen-

Soldevila: "Estic convençut que la gent, en general, complirà les mesures"

çar a mostrar un retrobat formigueig de rialles i cops de pedal de bicicletes i patinets com feia dies que no sentien a peu d'asfalt. Una majoria de cares amb mascareta, un aire de contenció i distàncies de seguretat quan algú es trobava un conegut eren la tònica general. Pels volts de les 12 del migdia sí que la plaça Major, batec de la ciutat, es fregaven alguns

dels límits ideals, amb grups de canalla jugant plegats a futbol –i toc d'alerta d'una patrulla de la Guàrdia Urbana inclosa–, mentre els pares feien cua per comprar els primers gelats de la temporada a la Xixo, que els dispensava només de portes enfora.

"Estic convençut que la gent, en general, complirà les mesures que s'han dictat i serà responsable, però sempre hi ha algun despistat", deixava anar Josep Ramon Soldevila, regidor de Ciutadania, Cooperació i Participació, tot creuant a aquella hora la plaça Major. Soldevila havia sortit de casa per anar a recollir algunes de les mascaretes de fabricació casolana que es repartiran entre la quitxalla. Tot i que ja s'han començat a distribuir a través de les farmàcies, aquest dilluns també en duran, per si a algú li fa falta, els agents cívics i dinamitzadors municipals, que precisament voltaran pels barris per anar recordant les normes a seguir. A la tarda, amb el cel tapat i algun ruixat, la sortida de canalla ja va ser més puntual i esglaonada.

Una mare passejant amb tres fills, aquest diumenge al migdia al carrer de Manlleu de Vic

A Manlleu, situació similar. Nens i nenes, i també famílies al complet –circumstància que no preveu l'ordre ministerial–, van aprofitar el matí assolellat per sortir. No només a passejar, sinó també per anar amb bicicleta o patinet. No obstant això, el passeig del Ter, punt habitual de passeig els matins festius,

no era especialment concorregut. A la tarda, la pluja va atrapar més d'un al carrer. Cap a casa moll.

Pel que fa a Tona, el centre de la població no va ser la zona escollida per la majoria de nens i nenes que tornaven al carrer, i les úniques concentracions que es veien al carrer Major eren de per-

MIQUEL ERRA

"De tot s'aprèn"

Vic El cuiner Marc Currius i la seva dona, Anna Costa, van sortir a mig matí fins a la plaça Major de Vic amb els seus dos fills, en Sergi i l'Oleguer, de 5 i 3 anys, després de més de 40 dies tancats tots quatre a casa. "Al principi va ser més dur, però ells es van adaptar de seguida", explicava Currius, que tot just al gener havia agafat els fogons del Divicnu. "No t'hauries imaginat mai de viure una cosa així, però de tot s'aprèn", mirava de positivitzar, mentre la canalla aparcava la bici per poder fer el gelat.

MIQUEL ERRA

"Ha passat prou ràpid"

Vic Carles Mengibar i la seva filla Gisela, de 8 anys, viuen al barri de l'Horta Vermella i, a través de l'aplicació mòbil, van comprovar que el quilòmetre que podien allunyar-se de casa els donava "per arribar a Plaça i tornar", deia el pare. "Ho he portat bé; ha passat prou ràpid amb els deures i tot plegat", deixava anar la Gisela. A ell li ha tocat de fer "des de teletreball fins a vacances i presencial". L'empresa de fusteria on treballa, a la Selva, s'ha hagut de "reinventar" i aquests dies estan construint fèretres.

JORDI REMOLINS

"Ara ens falten els amics"

Ripoll Després de 45 dies sense sortir de casa, en Jan, de 4 anys, i l'Abril, de 7, han pogut sortir a esbargir-se al carrer amb el seu pare, Xevi Escrivà. Fins ara han passat la quarantena a casa, jugant i gaudint de la terrasseta que tenen, però aquests últims dies reconeixen que "ja ens començàvem a barallar". Per baixar al carrer han fet servir el patinet, perquè els és més entretingut que no pas anar a peu. A més, explica l'Abril, "si no podem veure'ns amb les amigues, tampoc tinc tantes ganes de poder sortir".

ALBERT LLIMÓS

Passejar o fer esport, a partir de dissabte

Vic

G.F. El segon graó en el lent procés de desconfinament el va anunciar dissabte el president del govern, Pedro Sánchez: si les xifres d'afectació de la Covid-19 mantenen la tendència a la baixa dels últims dies, i la comissió d'experts hi dona el vistiplau, a partir del proper dissabte, 2 de maig, la població en general podrà sortir a passejar i fer esport de manera puntual a l'exterior sempre que sigui de manera individual i respectant les mesures de distanciament social.

La mesura formarà part del pla de desescalada que aprovarà aquest dimarts el Consell de Ministres espanyol. El full de ruta per tornar a la normalitat serà asimètric segons la situació de cada territori. Tot i la demanda de la Generalitat per poder dirigir la fase de desconfinament, Sánchez ha confirmat que l'operatiu es coordinarà exclusivament a escala estatal.

GUILLEM FREIXA

La família Padrós, amb el seu gos, tot just començar la passejada

“Arribarem fins al castell”

Els germans Padrós tenen 12 i 9 anys

Tona

G.F. Tot i la sort de tenir jardí, la rutina d'haver estat sis setmanes tancats a casa a la Nahia –de 12 anys– i l'Unai –de 9– ja se'ls feia feixuga. “Hem jugat, hem fet exercici i hem fet deures del col·legi. Tants dies en un mateix lloc, però, és avorrit”, explica la Nahia, després dels primers metres de tornada al carrer. El pare, Lluís Padrós, apunta que sortir a l'exterior “és un pas, però als nens els cal recuperar la rutina que tenien com més aviat millor”.

A Tona, el quilòmetre de recorregut permès des del domicili i l'hora de temps establerta per fer la sortida permet escollir entre una bona varietat d'escenaris per anar a passejar: “Arribarem fins a dalt el castell i tornarem a baixar. Al costat de casa tenim un entorn privilegiat”, remarca Padrós. I és que aquest diumenge al matí, des de baix al poble es tornava a divisar una imatge habitual els caps de setmana però anul·lada en temps de confinament: la de les persones que treuen el cap des del pla del castell per admirar Tona.

sones fent cua a l'entrada de la pastisseria, el forn de pa o l'estanc. A les 11 del matí, mentre la plaça era deserta, el moviment es concentrava en espais naturals enganxats al nucli urbà, com per exemple el passeig de la Suïssa. A l'entorn del pla del Castell era on es trobava més diversitat de passejants: menors

amb el pare a peu, infants amb la mare en bicicleta, gent empenyent cotxets i també alguna família que sortia en bloc de casa per prendre l'aire, fent cas omís a les ordres estrictes d'aquesta fase del desconfinament.

Al Ripollès, a Sant Joan hi havia el mercat i sempre és fàcil que s'hi concentri una

mica més de gent. Per Ripoll hi havia molta gent que sortia a fer camins a l'entorn del poble (a les fonts del Sant, la font d'en Jordana o a la Devesa del Pla) però pel centre no hi havia estrès en absolut. A partir del migdia, amb la pluja, tot plegat va retornar a la imatge del darrer mes i mig.

JORDI REMOLINS

“Estic redescobrint el carrer”

Ripoll Haver de fer vida permanent a dins de casa durant un mes i mig ha comportat que en Pol, de 4 anys, estigui redescobrint un carrer diferent del que havia vist fins ara, amb pràcticament tots els establiments comercials tancats. Ara, si més no, pot sortir amb el seu pare, Dani Colom, que calcula els minuts que queden per complir els seixanta que els permeten de voltar pel carrer i moure les cames. A dins de casa en Pol es cansava “seguint un cotxe teledirigit” després d'haver fet els deures amb la mare.

AGUSTI DANÉS

“M'agrada anar amb patinet”

Manlleu Ernest Ramisa, acompanyat de la seva mare, Montse Terricabras, celebrava aquest diumenge haver pogut posar els peus al carrer per primer cop des que havia començat el confinament. “M'agrada anar amb patinet”, explicava amb la mascareta a uns mestres de distància del periodista. A casa tampoc ha estat malament, perquè s'ha distret jugant i amb el gos. Però ara, poder sortir és una vàlvula d'escapament. Tindria ganes de tornar a veure els companys de Les Escoles de Gurb.

GUILLEM FREIXA

“Amb una hora n'hi haurà prou”

Tona Encara acabant d'ajustar la mascareta als dos fills grans –l'Adrià i l'Èric, de 7 i 4 anys–, Carlos Sánchez iniciava el primer passeig amb els seus tres fills –la Martina té 1 any–, després de sis setmanes de reclusió: “Hem fet manualitats, feina del col·legi, exercicis amb vídeos, però amb tres infants a casa i sense poder sortir ara ja es feia pesat”. Amb l'objectiu “d'estirar una mica les cames i prendre l'aire”, Sánchez creu que “amb una hora al dia per sortir i l'edat que tenen els meus fills ja n'hi haurà prou”.

Democratitzant la professió

Sergi Rodríguez, de Sant Julià, és resident de quart any i està coordinant una de les plantes on s'atenen pacients amb Covid-19 a l'Hospital del Mar de Barcelona

Sant Julià de Vilatorrada

Clàudia Dinarès

Estar al capdavant d'una de les plantes que l'Hospital del Mar de Barcelona ha habilitat per a pacients amb coronavirus és una tasca que no entrava als plans de Sergi Rodríguez, de Sant Julià de Vilatorrada. És resident de quart any de medicina interna i malalties infeccioses i la crisi sanitària l'ha situat en un dels punts de major responsabilitat del centre. El coneix bé. Ja fa anys que hi combina hores a planta amb llargues nits de guàrdia, però, tot i això, segons Rodríguez, "seria lògic que aquesta tasca la desenvolupessin infectòlegs, metges especialistes en pacients amb virus". El criteri que ha seguit la direcció a l'hora d'escollir els coordinadors no s'ha basat ni en l'especialització ni la veterania dels professionals. "S'ha assignat al personal que més habituat està a coordinar plantes: els digestòlegs, els pneumòlegs

Rodríguez, a la planta que coordina a l'Hospital del Mar de Barcelona

i nosaltres, els residents", hi afegeix. Una mena de *democratització* del sector que per una banda ha permès a joves residents com Rodríguez despuntar, i per l'altra ha fet que metges de totes les

especialitats convisquin en perfecta harmonia.

Sense tenir temps de prendre mides a la nova situació, Rodríguez ja s'ha habituat als torns de dotze hores i al ritual que suposa col·locar-se

l'equip de protecció individual. Hi ha coses, diu, que han canviat poc: "Alguns dels pacients que arriben a planta es curen i d'altres no tenen la mateixa sort". La diferència és que ara la majoria de

persones que hi ingressen portaven una vida sana, i en un context normal no haurien estat hospitalitzades. Els que rep Rodríguez ronden els seixanta anys. Arriben a planta via urgència "i la gran majoria acaben a la unitat de cures intensives". Tot i que la de l'edat és una dada esbiaixada que l'osonenc prefereix puntualitzar: "Ronden la seixantena perquè els pacients de més edat van a perifèrics, un centre que disposa de gairebé totes les eines que pot tenir un hospital".

El pitjor de la pandèmia, per Rodríguez, són els comiats. Fins ara es feien a través d'una pantalla. "Molt dur", diu. Ara treballen per trobar un sistema prou segur que permeti a les famílies fer-ho presencialment. Fins llavors, l'Hospital del Mar continua recollint tauletes amb connexió per poder fer videotrucades.

A l'altra cara de la moneda hi ha l'evident disminució de casos. Enrere deixen l'allau de pacients i el col·lapse de les unitats de cures intensives que han marcat les últimes setmanes. No obstant això, Rodríguez prefereix ser prudent: "La fi del confinament comportarà un rebrot de contagis". I, sigui com sigui, ell continuarà a primera línia.

La central hidroelèctrica de Sau

Endesa assegura la producció d'energia a les centrals hidroelèctriques d'Osona

La companyia ha pres mesures durant la crisi de la Covid-19

Vilanova de Sau

EL 9 NOU

La companyia elèctrica Endesa ha desdoblant, de manera preventiva, el centre de control i gestió hidràulica des del qual es gestionen les 55 centrals hidroelèctriques que té a Catalunya, entre les quals quatre d'Osona, la de Sau, i tres de més petites, les de Molí (Orís), Les Illes (Sant Quirze de Besora) i Montesquiú. Des d'Endesa expliquen que davant l'estat d'alarma per la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, la companyia ha adoptat mesures per "assegurar la correcta producció d'energia" i garantir el subministrament elèctric a tota la ciutadania, "especialment als equipaments crítics, com els sanitaris, mentre duri la pandèmia".

Una de les primeres accions ha estat activar de forma preventiva el centre ocult d'emergències, bessó del principal, que està situat a Lleida i que pot operar de forma aïllada i autònoma

amb la idea de minimitzar qualsevol incident. Així, diuen, es garanteix que el personal que hi està destinat també pugui desdoblant-se i així reduir el risc de contagi i també, en cas de fallida d'un, que el de reserva pugui comutar i entrar en funcionament de manera instantània.

Endesa també ha reforçat les mesures preventives a les cinc centrals hidroelèctriques de la Catalunya Central –la cinquena és a Berga– per garantir la seguretat de l'equip que opera a les instal·lacions i també pels seus subministraments singulars i essencials, ja que des de Sau i Berga es garanteix l'aigua en boca per a diferents poblacions, tant de la Catalunya Central com de Barcelona, a més dels regs, recorden des de la companyia. També destaquen "la importància que aporten les dues centrals", amb una potència total instal·lada de 66 MW, a la redundància de la garantia de subministrament d'energia elèctrica a la demarcació de Barcelona.

Sau, al 91% de la seva capacitat

Vilanova de Sau La pluja dels darrers dies ha permès reomplir els embassaments i això fa que segons l'Agència Catalana de l'Aigua es puguin garantir les reserves per tot un any. Al pantà de Sau actualment hi ha 150 hectòmetres cúbics, el que significa que l'embassament està al 91% de la seva capacitat. L'activitat als embassaments ha estat important aquest inici d'any perquè el temporal *Glòria* va fer arribar a sobreexir la capacitat. Va deixar el de Sau al 97% i aquests mesos s'ha anat regulant l'aigua que es deixava anar per poder encabir la que arribava de les capçaleres. Fa dues setmanes, prevenint l'arribada d'aquest nou front de pluges, Sau ja va baixar la seva capacitat fins al 60% i s'ha recuperat fins al 91% actual.

A l'Hospital de Campdevàrol s'ha reduït la xifra a la meitat en una setmana i al de Vic, un 19%

Es manté la tendència a la baixa dels ingressats per Covid-19

Vic/Campdevàrol

EL 9 NOU

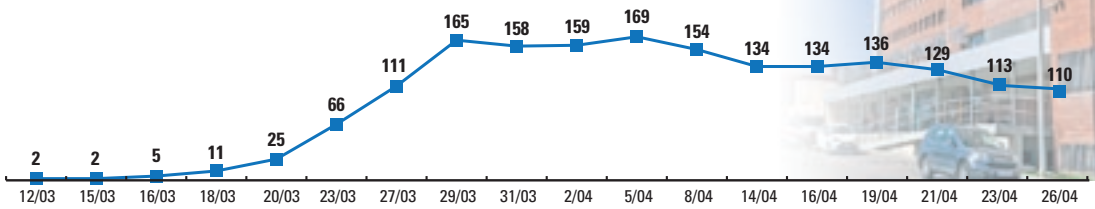
Un cop tancada la penúltima setmana d'abril, les xifres de pacients ingressats als centres hospitalaris d'Osona i el Ripollès confirmen que la tendència va a la baixa. Segons les dades que va facilitar el Consorci Hospitalari de Vic (CHV), aquest diumenge hi havia 110 persones ingressades per Covid-19 repartides entre l'Hospital Universitari de Vic, l'Hospital de Sant Jaume de Manlleu i el pavelló de Vic Salut. Això representa un 19% menys d'ingressats respecte a fa una setmana, i tornar a estadístiques de finals del mes de març. Al CHV s'han confirmat 826 positius des de l'inici de la pandèmia i 94 defuncions per culpa de la malaltia, quatre en els darrers tres dies.

A l'Hospital de Campdevàrol, tot i l'augment d'un ingressat més

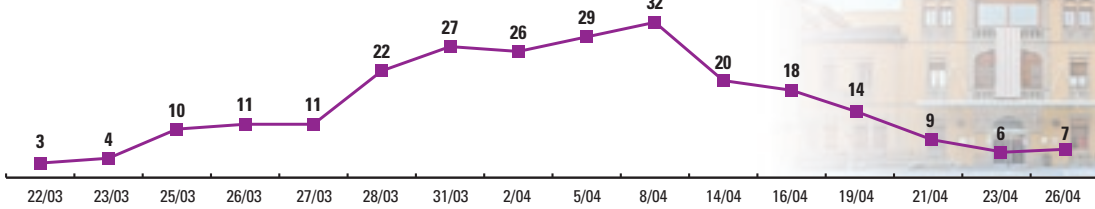
Pacients ingressats amb Covid-19

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Consorci Hospitalari de Vic i l'Hospital de Campdevàrol

Consorci Hospitalari de Vic

Hospital de Campdevàrol

Les dades de pacients ingressats mostren que el pic es va produir a principis d'abril i des de llavors s'ha anat a la baixa

aquest diumenge, la tendència de l'última setmana és clarament a la baixa. En els últims set dies s'ha reduït la xifra d'ingressats a la meitat, passant dels 14 que hi havia el 19 d'abril als 7 actuals. Al Ripollès, l'Hospital de

Campdevàrol i l'ABS Ribes-Campdevàrol han diagnosticat 102 casos positius per Covid-19, i s'han registrat 8 defuncions. Segons les dades del centre hospitalari, la xifra de morts per aquesta causa no ha variat en els

últims sis dies. Pel que fa a les altes, se n'han pogut donar a 64 pacients.

Tot i la tendència a la baixa, cal continuar extremant la prudència per evitar el contagi i que es pugui produir un repunt dels casos.

Vic recupera els tres mercats només amb productes frescos

Vic Després de sis setmanes d'absència, Vic recuperarà els tres mercats setmanals, on només s'hi podrà comprar productes frescos i d'higiene personal. El primer serà dimarts a la plaça Major. L'Ajuntament i la Guàrdia Urbana vetllaran perquè es compleixin de manera estricta les mesures de distanciament social tant en l'àmbit dels paradistes com dels compradors.

Renfe reajusta el servei a partir d'aquest dilluns

Vic A partir d'aquest dilluns quedaran coberts el 71% de serveis que es facin en hora punta i el 61% de la resta de la jornada. L'R3 s'ha adaptat a la disminució d'usuaris dels últims mesos a causa de l'estat d'alarma, procurant que el nivell d'ocupació dels vagons no superi mai un terç de la seva capacitat màxima. Malgrat l'augment de freqüències, l'R3 continuarà finalitzant el seu recorregut a Ripoll, i el tram fins a Puigcerdà es cobrirà per carretera amb tres expedicions per sentit, al matí, al migdia i al vespre.

NEUS PAEZ

COVID-19

MESURES A PRENDRE AL MERCAT DE MARXANTS DE VIC

Es reprenen **parcialment** els mercats setmanals només amb **parades d'alimentació, productes frescos i higiènic**.

Cal seguir totes les mesures de seguretat.

El pagament serà preferiblement amb mitjans telemàtics

Està totalment prohibit l'autoservei. Les persones que comprin no podran tocar ni agafar els productes.

Les persones que vagin a comprar els convidem que vagin protegides amb mascareta i amb guants.

Es farà una cua única i unipersonal per cada parada: **respectant el torn** i **mantenint 2 metres** de distància entre cada persona.

Hi haurà com a màxim **1 marxant** per cada **2 metres** lineals de parada.

Els marxants hauran d'anar **protegits amb mascareta i guants**.

Després de cada **venda**, s'hauran de canviar els guants o netejar-se amb gel hidroalcohòlic.

No podran mantenir **contacte directe** amb la clientela i es garantirà sempre **2 metres** de distància.

CLIENTELA MARXANTS

Els marxants hauran d'extremar les mesures preventives seguint les recomanacions del Departament de Salut.

La generació de la resiliència

En diuen 'millennials', la generació més preparada i que ha viscut dues grans crisis en el moment d'accedir al mercat laboral. EL 9 NOU ha reunit sis joves nascuts entre els vuitanta i els noranta

Vic

Guillem Freixa

Segons l'àmbit del qual parlem, la resiliència té un significat o un altre. En tecnologia és la resistència que presenten els sòlids al trencament per xoc; en ecologia és la capacitat d'un ecosistema per recuperar l'estabilitat després de ser afectat per perturbacions o interferències, i en psicologia, li diem resiliència a la capacitat d'una persona per afrontar amb èxit una situació desfavorable, adaptant-se i desenvolupant-se positivament en un escenari advers. Totes aquestes definicions encaixen a la perfecció per explicar qui són la generació *millennial*: joves nascuts entre principis dels 80 i la primera meitat dels 90. Un gruix de la població que va créixer amb l'agonia de l'etapa analògica i va ser la primera d'agafar de la mà l'era digital; nois i noies que en el camí que va de la joventut a la maduresa han hagut d'afrontar una crisi econòmica –la del 2008, amb tot el mar de fons que va generar–, i just ara, quan divisaven el port de l'estabilitat després d'anys marcats per la precarietat, els núvols de la Covid-19 anuncien noves tempestes. Lluny del desànim, la que per molts és la generació més formada acadèmicament de tota la història veu en el bagatge i l'experiència assolida durant l'última dècada tot d'eines per capejar el temporal. Per aplicar la resiliència.

EL FUTUR LABORAL

Quina situació preveuen els sis joves amb qui ha parlat EL 9 NOU al seu entorn laboral? "Crec que dependrà molt del sector en què treballis. En el meu àmbit, que és les noves tecnologies i el màrqueting digital, potser fins i tot poden sortir noves oportunitats", explica Aleix Caballeria. Carla Vidal apunta a un escenari contradictori en el seu sector d'actuació: "Una part del finançament de la fundació on treballa prové d'empreses privades, i potser ara no podran fer les mateixes aportacions que abans. Costarà més tenir diners per fer coses, però per contra

els joves en situació de vulnerabilitat a qui donem suport hi continuaran sent, i fins i tot amb més necessitat que abans. Serem més necessaris". Quim Rovira, afectat per un EERTO, espera que la vida als comerços com el que treballa "vagi tornant a la normalitat a poc a poc", mentre que Idoia Cortina creu que fer plans a llarg termini "ara mateix és inviable. Toca adaptar-se el millor possible al que vingui i, en funció com evolucioni tot plegat, prendre decisions". Per Toni Parcerisas, "és probable que hi hagi una nova precarització del món

"Ens hem sabut adaptar, ens hem format i som una generació treballadora"

"Mantenim els valors de l'esforç dels nostres pares i estem molt preparats"

"Les habilitats socials i l'empatia són un avantatge respecte d'altres generacions"

científic, tot i que hauria de ser una oportunitat ja que s'ha vist la importància d'invertir en recerca i investigació per fer front a situacions com aquesta pandèmia". Per Gemma Fontseca, a l'empresa on treballa "anem fent, però ens haurem de replantejar projectes ja que eren molt grossos, comportaven actes amb gent i els haurem d'adaptar al nou escenari".

En aquest sentit, tots coincideixen que una crisi com la que s'albirava pot ser una oportunitat: "Per què no? Pot ser un moment per repensar com fem les coses, mirar-les diferent i fer-les millor", explica Cortina, mentre que

Parcerisas matisa: "El que és segur és que són períodes de reflexió. S'ha demostrat que no som una societat preparada científicament i per això ho hem gestionat fatal. És moment de corregir-ho". A Vidal li costa parlar d'oportunitat "quan hi ha gent que ho passava malament i que amb tot això encara ho passarà pitjor, però sí que coincideixo en el fet que és un moment per fer les coses diferent. Jo no vull tornar a les rutines d'abans de la Covid-19".

ESFORÇ SENSE PREMI

Els sis joves tenen estudis superiors, una tendència habitual en la seva generació però que no ha sigut sinònim d'estabilitzar-se laboralment: "Vam créixer sentint com ens deien que ens forméssim al màxim possible, que aprenguéssim llengües, que tinguéssim experiències a l'estranger... ho hem fet tot i un cop arribats al món laboral hem hagut d'encadenar un munt de pràctiques, contractes temporals i substitucions. Superem els 25 anys i amb prou feines podem comptar amb un sou de mil euros tot i l'esforç i formació que tenim". En la mateixa línia s'expressa Cortina: "Hi ha hagut una mena de competència per qui té més estudis, però amb quina finalitat? Tenim carreres, màsters, etc., i molta gent no pot treballar pel que s'ha preparat molts anys". Des del Ripollès Caballeria ho té clar: "Gairebé tots hem tingut l'oportunitat d'estudiar, però després hem comprovat que el que falten són oficis". Respecte a generacions futures, Parcerisas també fa un apunt interessant: "Som els últims que hem pogut estudiar a preus assequibles. Veig el que es paga actualment i és brutal. S'ha obert una bretxa social en aquest sentit".

VIURE BÉ

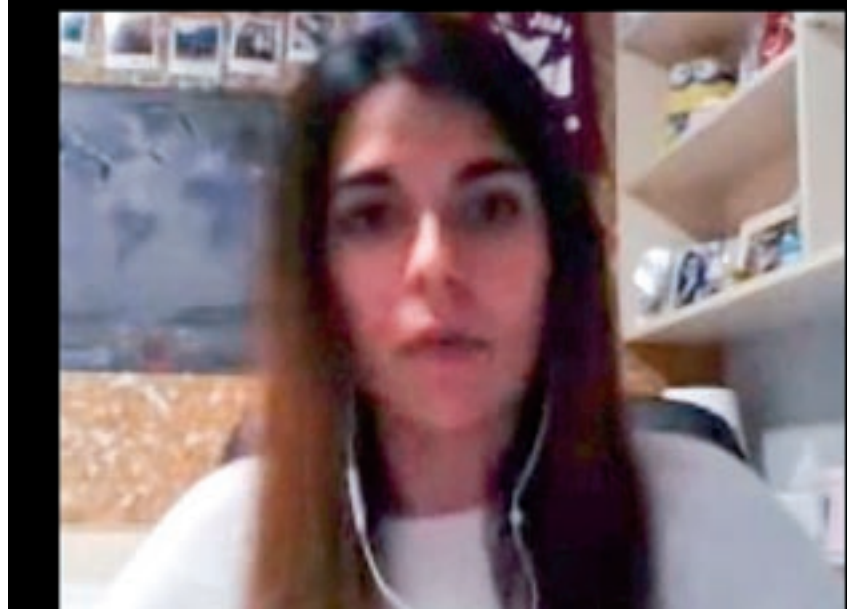
"Existeix la pressió de generacions anteriors cap a nosaltres en la idea de què vol dir viure bé, però no podem comparar la vida dels nostres pares amb la

Quim Rovira
Prat

Gurb

21/04/1989

Ha estudiat un cicle formatiu de grau mitjà d'electrònica de consum i un cicle formatiu de grau superior de sistemes de regulació i control automàtics. Solter i sense fills, ara treballa en una botiga de menatge de cuina de Vic. Com la resta de comerços que no venen productes declarats de primera necessitat, el negoci va abaixar la persiana el 14 de març i ha activat un EERTO. "Quan tens un ritme agafat i una rutina força frenètica en el dia a dia costa adaptar-se a aquest moment de confinament".

Els sis joves d'edats compreses entre els 26 i els 34 anys es van trobar en una videoconferència

Idoia Cortina
Pérez

Sant Julià de
Vilatorça

07/06/1992

Va cursar el Grau en Treball Social a la Universitat de Girona, i a continuació va ampliar la seva formació amb el Màster en Dret a la família i a l'infant. És treballadora del centre especial de treball del TAC Osona-Sant Tomàs. Des de l'inici del confinament fa teletreball: "El nostre dia a dia es basa en el contacte directe amb els usuaris i les famílies. Ara tot ha canviat. Fem el seguiment telefònicament i per videoconferència. Ens hem hagut d'adaptar; passar del contacte directe a la distància".

Carla Vidal Barrera

Ripoll

13/09/1993

Nascuda a Campdevàrol, viu a Ripoll amb la seva parella. Va estudiar Sociologia i actualment treballa a Vic com a tècnica de la Fundació Impulsa, que té com a objectiu donar suport a joves en situació de vulnerabilitat però amb aptituds i actitud cap als estudis perquè puguin continuar la seva formació a través de la Formació Professional. "A través del teletreball intentem recuperar la normalitat. Experimentem eines que ens puguin servir en el futur. Aprendre a treballar d'una manera diferent".

Gemma Fontseca Bayés

Tona

18/05/1994

Ha estudiat el Grau en Periodisme i un Màster en Comunicació Corporativa Integral. Entre setmana viu a Barcelona, on desenvolupa tasques de comunicació corporativa en una empresa vinculada a l'emprenedoria i a la inversió. Soltera, comparteix pis amb una metgessa que treballa a l'Hospital de Sant Pau: "A ella li toca estar al peu del canó, i jo puc fer teletreball. Vam decidir que marxava a casa els meus pares a Tona mentre durés el confinament. El meu dia a dia ha canviat força".

que tindrem nosaltres. El prototip ha canviat molt", remarca Cortina, una idea que reforça Vidal: "Viure bé és treballar del que m'agrada i mantenir el meu activisme i compromís amb el teixit associatiu. Jo no em plantejo comprar un pis com van fer els meus pares o tiets". La idea de la propietat la matisa Caballeria: "Comprar una segona residència com va fer la generació dels nostres pares, doncs segurament no serà possible ni diria que correcte veient com hem deixat la Costa Brava. Però amb el pas dels anys, si tens un mínim d'estabilitat i formes una família, tenir un domicili que saps que és teu no ho veig una mala idea". Parcerisas coincideix que tenir estabilitat laboral canvia l'òptica de tot plegat, i en el seu cas associa viure bé amb el fet de "llevar-me cada dia i estar content amb el que faig i la gent que m'envolta".

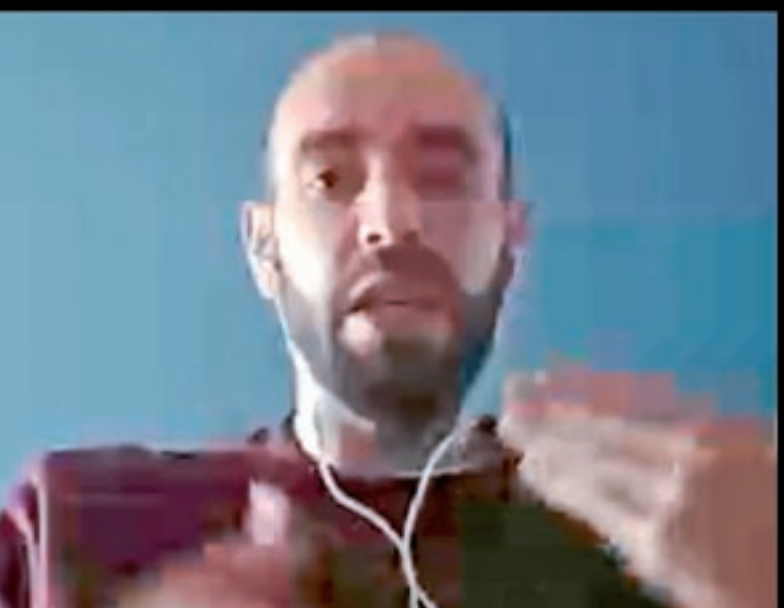
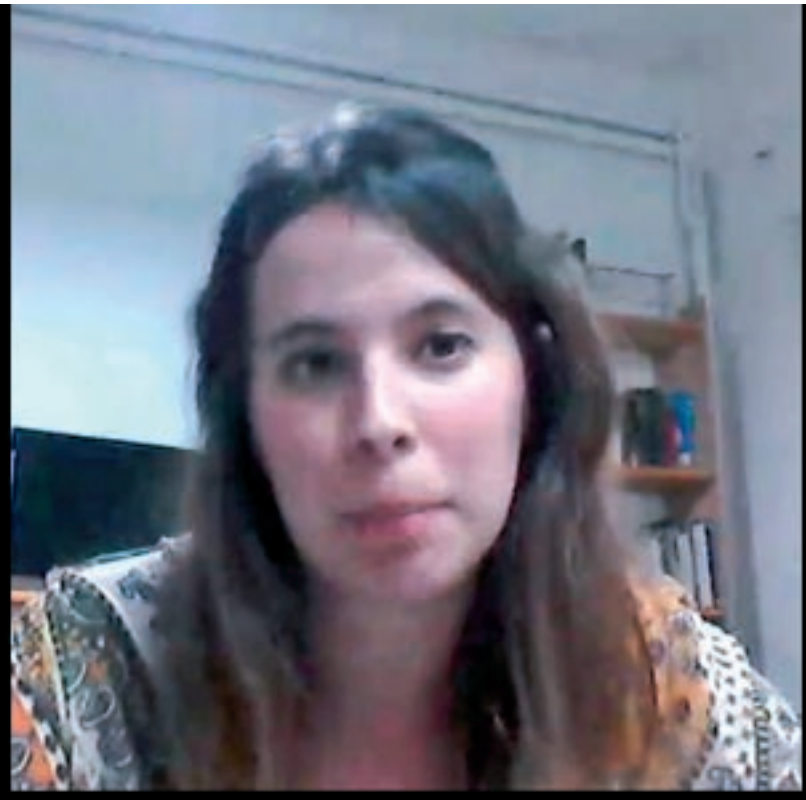
MÈRIT O ESTIGMA?

"Som uns supervivents i una gran generació. Estem formats, hem superat

"Respecte a l'anterior crisi, ara ja tenim experiència laboral"

"Viure de ple dues crisis fa que siguem més creatius, amb més visió de tot"

"Som una gran generació amb un bagatge que poques tenen. Un perfil buscat"

organitzada per EL 9 NOU per parlar de l'escenari que deixa en la seva generació el fet de viure dues crisis econòmiques en una etapa clau de les seves vides

Toni Parcerisas Mosqueda

Tona

20/05/1987

Llicenciat en Química i Bioquímica, va realitzar el doctorat de Biomedicina a la Universitat de Barcelona. Durant el doctorat i en els següents anys va estudiar la funció d'una proteïna en el desenvolupament neuronal i la plasticitat adulta del cervell. Està a l'atur des del novembre: "Els centres científics no vinculats a la Covid-19 s'han parat. S'han ajornat les beques i els projectes europeus als quals optava i toca esperar. Aquestes setmanes m'he unit a la xarxa de voluntariat de Tona".

Aleix Caballeria Bosch

St. Joan de les Abadesses

29/09/1985

Amb estudis de cinema i especialitzat en guió, mai ha treballat en el sector per al qual es va preparar en un primer moment. Ha adaptat la seva carrera professional cap al món del màrqueting digital. Des de fa tres anys té la seva pròpia empresa vinculada sobretot al posicionament web, publicitat SMM i SEM. Casat i amb un fill de 6 mesos. "A l'inici del confinament semblava que el cop seria dur i van caure alguns clients. Ara hem parat el cop i nous clients s'han interessat per temes d'e-commerce".

moltes dificultats i això fa currículum", diu Caballeria, idea que es fa seva Rovira: "Crec que per moltes empreses som interessants. Ens hem adaptat i valorem treballar". Aquest escenari de nedar contra corrent al llarg de l'última dècada també la destaca Vidal: "Som una generació molt potent perquè mantenim els valors de l'esforç i el treball dels nostres pares i alhora estem molt preparats acadèmicament. Crec que les generacions que ens persegueixen aquesta cultura de l'esforç la van perdre".

ALBERT LLIMOS

ALTRES HEROIS

“Hem pogut fer tot el procediment en línia”

Andrea Narvió és advocada

Vic

G.F.

Tot i que l'activitat judicial s'ha reduït un 80% des de l'inici de l'estat d'alarma, s'han mantingut les declaracions davant la policia i el jutge de persones detingudes per causes per la via penal. L'advocada Andrea Narvió va haver d'atendre la setmana passada aquesta situació en dues ocasions mentre es trobava en el torn d'ofici, i per tal d'assistir l'acusat va utilitzar la via telemàtica a través de videoconferència. Aquest nou recurs s'ha aconseguit gràcies a la proposta dels diversos col·legis de l'advocacia catalana –entre

els quals hi ha l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Vic– i permet mantenir l'atenció als detinguts minimitzant el risc de contagi i propagació de la Covid-19.

“En el meu torn d'ofici em van trucar els Mossos perquè havia d'assistir a la declaració d'un detingut. Se'm va explicar que hi havia l'opció de fer-ho a distància, i vaig acceptar”, explica Narvió. Així doncs, primer de tot va rebre tota la documentació de l'atestat per començar a preparar la defensa a través del correu electrònic, “i per obrir els arxius calia la meua signatura electrònica”. Tot seguit, amb un enllaç es va crear la videoconferència i

Andrea Narvió treballant al despatx que aquests dies de confinament ha adaptat al seu domicili

l'advocada va entrevistar-se amb la persona que defensava. “Hem pogut fer tot el procediment en línia. Rebre la documentació, entrevistar-me amb la persona i fer les declaracions davant de Mossos i del jutge. El detingut sempre estava a la comissaria. L'única que estava en seu

judicial era la jutgessa. En un dels casos també es van connectar l'acusació particular i un intèrpret”, explica Narvió.

Tot i que en el seu cas la tecnologia va funcionar correctament, assegura que l'atenció al detingut “no és el mateix. La confidencialitat

en el nostre àmbit és clau, i tot i que es garanteix, no parles igual amb una persona que tens al davant que si ho fas a través de l'ordinador. Si he de tornar a assistir en el torn d'ofici hauré de valorar si puc fer bé la meua tasca per via telemàtica, i si no em desplaçaré”.

“La gent ha entès molt bé el canvi”

Soulayman Amarouch ven fruita i verdura

Torelló/Vic

G.R.

La crisi del coronavirus ha comportat un canvi d'hàbits en activitats tan quotidianes com anar a comprar productes de primera necessitat. Calen mesures de protecció, tant per als clients com per als qui despatxen. Soulayman Amarouch, propietari de les fruiteries La Pometa, de Torelló i Vic, ho va tenir clar des del primer dia. Ja el dissabte 14 de març va començar a prendre mesures, i davant la falta de mate-

rial de protecció com guants i mascaretes va optar per fer la venda des de la porta, habilitant uns taulells just a l'entrada, i són els mateixos treballadors, amb les mesures de protecció adients, qui trien la fruita i la verdura per als clients: “La gent ha entès molt bé el canvi, ens han aplaudit molt per l'opció”, assegura Amarouch. La idea era “donar el servei més higiènic i no acumular gent dins del mateix espai”.

A mesura que han anat passant els dies, explica el propietari, “tothom és més

Soulayman Amarouch, aquest dimarts davant la fruiteria La Pometa de Torelló

conscient de la situació” i ja surten a comprar protegits, ja que també hi ha el material per fer-ho. De mica en mica han posat ja algunes caixes

de fruita i verdura a l'entrada amb guants i líquid desinfectant per als clients. A la botiga de Vic ja han avançat cap al canvi de mesures i deixen

entrar, de dos en dos i amb les proteccions adients. A Torelló es plantegen fer-ho en els propers dies. Tot plegat, per evitar la propagació del virus.

La Fideuada Popular serveix un miler de racions i recapta més de 7.000 euros per als hospitals osonencs

Gurb Dissabte a les 6 del matí començava la logística d'un esdeveniment popular conformat. La Gran Fideuada Popular i Confinada d'Osona va ser un èxit. De fet ja se sabia perquè una setmana abans “es va esgotar tot en menys de 24 hores”, celebra Pep Coronas, ideòleg i gerent d'El Graeller Rialler, on es va cuinar la fideuada. Uns 80 voluntaris van treballar per cuinar, servir i distribuir 952 racions de fideuada per als quals es van fer servir 140 quilos de fideus i 280 litres de fumet. Les racions es van distribuir per 28 pobles osonencs a través de voluntaris de Protecció Civil. “Les xarxes de cada municipi han funcionat molt bé i la gent estava engrescada i ens ha felicitat per tots cantons”, celebra Coronas. “És un orgull molt gran. Ha funcionat i hem recollit 7.280 euros destinats a gent que curarà amics i familiars nostres”, afegeix. A.J.

ALBERT LLIMOS

Conjurats contra el virus

La centellenca Judit Parés viu a Nova Zelanda, on en vuit setmanes s'han registrat poc més d'un miler de positius i 18 morts gràcies a les mesures per alentir els contagis

Queenstown (Nova Zelanda)

Txell Vilamala

Si fos possible travessar la Terra de punta a punta, perforant el subsòl, als antípodes de Catalunya hi trobaríem Nova Zelanda. Un arxipèlag que no arriba als cinc milions d'habitants i des d'on està vivint la pandèmia de la Covid-19 la centellenca Judit Parés Casals (24), que s'hi va instal·lar ara fa tres mesos per estudiar i treballar a canvi d'allotjament: "Visc a Queenstown, un poble turístic del sud. El tancament de fronteres l'ha canviat completament, perquè fins i tot hi ha aeroport i l'ambient habitual és de gent de pas".

La gestió del coronavirus que ha portat a terme el govern neozelandès, amb la laborista Jacinda Ardern al capdavant, ha enlluernat el món sencer per un alentiment molt marcat del ritme de contagis, i és que en vuit setmanes s'han registrat poc més d'un miler de positius i tan sols 18 morts a causa de la Covid-19. Aïllament, tancament d'escoles, suspensió d'esdeveniments multitudinaris... Parés explica que el govern no ha pres mesures diferents dels de la resta del planeta, però sí que les va activar molt abans que Itàlia o l'Estat espanyol: "Amb només 100 casos van elevar l'emergència a nivell 4, confinament total. Hem passat un mes així. Tot tancat excepte supermercats, gasolineres, hospitals i farmàcies, però a partir d'aquest dilluns baixem a nivell 3, que en el meu cas vol dir tornar a l'escola".

Un altre factor que jutja transcendental en la contenció del virus és la baixa densitat de població i, en concret,

Judit Parés, al llac Wakatipu, que està situat al poble on viu, Queenstown

la distància entre municipis, ja que "nosaltres el més proper el tenim a una hora. No s'assembla gens a la realitat d'Osona". Parés també destaca la disciplina de la ciutadania a l'hora d'acceptar les restriccions imposades pel govern. "Segurament hi va influir tota la informació que ens arribava d'Europa", apunta, però "en general la gent d'aquí té una altra cultura i molta confiança en els seus dirigents. Van acatar les mesures des del principi".

El confinament ella l'està passant al *hostel* on viu i treballa, amb l'avantatge de tenir al costat 15 persones més i, per tant, poc temps d'avorrir-se. Això no vol dir, però, que d'entrada no es plantegés seriosament tornar a Catalunya: "Nova Zelanda estava a punt de tancar fronteres i vaig haver de prendre

"Amb només 100 casos el govern ja va decretar el confinament total"

una decisió contra rellotge. Si pujava a un avió com a mínim havia de fer tres escales i no tenia cap garantia d'arribar... Fins i tot hauria pogut quedar retinuda en un altre país i haver-m'hi de confinar".

A l'hora de definir el panorama que ha dibuixat el coronavirus, Parés fa servir adjectius com "surrealista" i "excepcional", destacant que l'experiència a l'altra punta del planeta de moment no té res a veure amb la que s'havia imaginat sobre el

paper. Tot i això, està contenta de no haver desfet camí i explica que, malgrat trobar-se a més de 19.000 quilòmetres de casa, manté el contacte diari amb la família i els amics. Parlant amb ells ha constatat que a Nova Zelanda hi ha molta menys angoixa per les derivades econòmiques de la pandèmia: el govern ha pres mesures econòmiques inèdites i està proporcionant ajudes a tots els treballadors d'empreses amb pèrdues superiors al 30%. "L'Estat és qui ens pagarà els sous fins al juny, quan la situació s'ha d'haver normalitzat. Com que els neozelandesos confien molt en el govern, que també ha renunciat a una part de les seves retribucions, crec que estan menys crispats i preocupats que els espanyols", conclou Parés.

Javier Leiva

Javier Leiva, la connexió entre Osona i Oregon

Bend (Oregon)

T.V.

El vigatà Javier Leiva va sortir fa unes setmanes a EL 9 NOU perquè és bibliotecari mèdic i des de Bend (Estats Units), on està instal·lat, ha creat unes gràfiques comparatives que analitzen l'evolució de la Covid-19 a Osona i la seva àrea, Central Oregon. L'objectiu és que l'hospital en què treballa disposi d'informació i pugui preveure escenaris de futur, ja que a la comarca el virus hi va arribar unes setmanes abans que en aquesta regió nord-americana.

"Hi va haver una mica de discussió entre els professionals sanitaris", explica Leiva, tenint en compte que la malaltia és la mateixa, igual que la transmissibilitat o el temps mitjà de recuperació, intentaven establir com és que a Central Oregon de moment *només* s'han registrat 73 positius de Covid-19 i cap mort. "Aquí tot és molt ampli, les cases estan separades... A Osona, i en general Catalunya, es viu més en blocs de pisos i el terreny tendeix a estar altament urbanitzat", hi afegeix Leiva a l'hora d'explicar que un dels factors que s'ha considerat determinant és la densitat de població. L'altre, que, com a Nova Zelanda, a Oregon es van activar molt aviat les restriccions.

Bon Preu posarà 10 milions sense interessos per a ajuts als treballadors

Podran demanar fins a 1.200 euros si porten més d'un any a l'empresa

Les Masies de Voltregà

EL 9 NOU

El grup Bon Preu ha anunciat que posarà a disposició del seu personal un total de 10 milions d'euros sense interessos per tal d'ajudar-los a fer front a les diferents necessitats econòmiques que puguin sorgir en la situació actual de crisi sanitària i

econòmica generada per la Covid-19.

L'ajut té forma de crèdit sense interès i el podran sol·licitar els treballadors que hi porten més d'un any, amb un préstec de fins a 1.200 euros i amb una devolució en diferents terminis, que es pactaran amb la mateixa empresa.

D'altra banda, a tots els treballadors se'ls ha comen-

çat a aplicar una bonificació excepcional del 3% de les seves compres a Bonpreu i Esclat. Tenint en compte que habitualment ja disposen d'un descompte del 7%, amb aquesta mesura, s'aplicarà un descompte total del 10%. El grup ja ha estat pioner en altres mesures vinculades a la salut, la seguretat i la conciliació familiar del personal.

BETARA
FORMATGES TIPUS PIRINEU ARTESANS I ECOLÒGICS
- OLOS - - PERAFITA -

La formatgeria més premiada de Catalunya al món

Plaça Església, 8
08589 Perafita
C. Indústria, 12
08516 Olost de Lluçanès
Mas Vilarrasa
08589 Sant Boi de Lluçanès
Tel. 93 888 08 52 - Fax. 93 888 08 46
E-mail: info@betara.cat

Diàlegs d'un temps

Imma Ollich (9)

“Les epidèmies són moments crítics per a la humanitat que es reflecteixen en la història”

Medievalista i arqueòloga, Imma Ollich (Vic, 1951) és professora emèrita de la Universitat de Barcelona i directora de diverses excavacions arqueològiques en jaciments de Catalunya, entre elles les del jaciment de l'Esquerda des de l'any 1977. És investigadora principal del projecte “L'Esquerda i el seu territori entorn del Ter, de l'època antiga a la medieval”.

Vic

Jordi Vilarrodà

Ningú de les nostres generacions recorda haver viscut una pandèmia global, però al llarg de la història n'hi ha hagut. En l'època medieval, per exemple, quines malalties les provocaven?

De pestes i plagues n'hi ha hagut sempre. En fonts escrites, ja trobem els relats bíblics de les plagues d'Egipte. Una de les que Moisès provoca invocant Jahvé són les úlceres. Si saltem a l'Imperi Romà i posterior, la més coneguda és la de l'imperi de Justinià, al segle VI, va haver-hi una pesta grandíssima a Constantinoble. Els autors de l'època parlen de fins a deu mil morts per dia. Diuen que la gent fugia dels empestats, que els tancaven a les seves cases, que d'altres fugien al camp i s'emportaven la malaltia amb ells... Al segle XI se sap d'una gran pesta a Rússia, per exemple, i a l'edat mitjana, la famosa pesta negra, la pandèmia de pesta bubònica de mitjan segle XIV.

Salvant totes les distàncies, seria comparable al que ara vivim? Una epidèmia que afecta tot el món, o almenys tot el món conegut en aquell moment?

Sobre les dates, una precisió. Se sap que a finals del segle XIII ja va haver-hi alguns brots, i van tenir relació amb un clima que va experimentar grans variacions. Veníem d'un període bo, des de finals del segle VIII fins al XIII. Les collites creixien, la població també. A finals del segle XIII i principis del XIV va començar allò que anomenem Petita Edat de Gel, en què es va refredar molt el clima. A Catalunya es parla de *lo mal any primer*, el 1333, en què es van perdre les collites i la gent passava fam. La pesta no n'és una conseqüència directa, però hi té relació per la desnutrició de la gent. Ara també estem en un moment de canvi climàtic. Altres relacions? Que ve d'Orient!

Es coneix, doncs, el que ara en diríem la *traçabilitat* de l'epidèmia?

Va venir de la Xina, i va passar per l'Índia, portada per mercaders italians que feien rutes comerci-

als entre Europa i l'Extrem Orient. A vegades ens pensem que la gent a l'edat mitjana no corria món. Sí que ho feien, i molt. El destí és el nord d'Itàlia, concretament Venècia. I a partir d'aquí s'expandeix la pesta per tot Europa. Oi que ens sona? Va una mica més lenta, l'expansió. Però allà on hi ha tràfic marítim, al cap d'un temps hi ha pesta. Fins i tot els més privilegiats que estan avisats se'n van al camp, fan un confinament. *El Decameró* de Boccaccio descriu això: uns joves rics de Florència que fugen de la pesta i se'n van a una vil·la fora de la ciutat, on s'entretenen explicant les històries. No és ficció literària: Boccaccio va viure la pesta.

La diferència és que ara és un virus, i en aquell moment un bacteri...

El *Yersinia pestis*. Per tant, quan es van descobrir els antibiòtics al segle XX es va poder combatre, i ara no tenim epidèmies de pesta bubònica, que havien estat recurrents en la història humana. A part d'això, ja veu que de coincidències n'hi ha.

La mortaldat que va provocar la pesta negra a Europa i al món va ser molt gran. Com podem comprendre l'abast que va tenir?

Es calcula que van morir uns dos-cents milions de persones, una xifra elevadíssima. Una tercera part de la població mundial. Parlem del continent euroasiàtic i de part del nord d'Àfrica, com Egipte. Tot allò que segueixen les rutes de comerç i de navegació. Però hi ha llocs on els percentatges podrien ser molt més alts, fins a dues tercers parts de la població. A Osona, per exemple. Hi ha un estudi de Jean-Pierre Cuvillier publicat a la revista *Ausa* sobre la incidència de la pesta a Taradell que dona unes quantitats enormes: sis o set persones de cada deu. D'aquí deriven conseqüències: masos abandonats, terres ermes, fam... Hi havia gent que moria no de la pesta, sinó de gana. Imaginem l'impacte que va tenir en la societat que n'han quedat exemples en la memòria: la Dansa de la Mort de Verges, que es representa cada any el Divendres Sant, té el seu origen en la pesta negra.

Al jaciment de l'Esquerda hi ha evidències sobre el pas de la pesta?

De la pesta negra, sí. El lloc de l'Esquerda es va abandonar l'any 1314 arran de lluites feudals entre la poderosa família dels Cabrera i els seus adversaris, el rei i el bisbe de Vic. Van atacar al castell de Cabrera, i també l'Esquerda, que va quedar destruïda totalment. Per tant, semblaria que ja no podríem trobar-hi evidències de pas de la pesta, que arriba uns anys més tard. Però resulta que sí: les campanyes d'excavació que vam fer entre els anys 2011 i 2012 a la part posterior de l'església ens van proporcionar un tall estratigràfic important de sepultures. Des de les tombes antropomorfes tallades a la roca dels segles VII i VIII passant per les tombes de lloses dels segles XI i XII, i uns nivells superiors curiosos. Amb les analítiques de Carboni 14 es van datar a mitjan segle XIV.

Tenien alguna particularitat que permetés relacionar-les amb l'epidèmia?

D'aquests nivells superiors, que deuen ocupar uns 30 centímetres compactats, en podem distingir dos. A sobre, quantitat d'ossos mal posats, com si els hi haguessin tirat, amb capes de calç. No acabàvem d'entendre per què havien estat tan poc respectuosos amb els rituals. Vam treure aquesta capa i a sota mateix van aparèixer enterraments de cossos de dos en dos i de tres en tres: homes, dones, infants... enterrats col·lectivament! I també amb calç pel voltant. Al veure això ja vam deduir que hi havia hagut moltes morts en poc temps. Hi havia grups familiars, amb les mans enllaçades! Les anàlisis ens ho van confirmar. I l'explicació és que l'antiga població de l'Esquerda s'havia establert al cap del pont, formant el nou nucli de Roda. Però els documents diuen que enterren els morts *in cimiterio veteri*, és a dir, al cementiri vell, el de l'Esquerda. En el moment de la pesta hauria estat el més sensat: anar a sepulturar els morts una mica lluny, però al voltant de l'església de Sant Pere que hi havia allà. Els primers encara els podien deixar ben posats, però devia arribar un moment de mortaldat més gran i els van tirar de qualsevol manera, amb capes de calç. Podia haver durat uns anys, perquè l'embat fort de la pesta va ser del 1348 al 1351.

I quan ja estaven una mica tranquils, l'any 1371 va venir un rebrot a Catalunya, la pesta dels infants, perquè va afectar sobretot els nens.

L'arqueologia moderna ha pogut utilitzar eines científiques que no tenia abans per saber això?

Els antropòlegs que treballen amb nosaltres no són metges però gairebé. Es formen en antropologia forense i utilitzen tècniques que semblen les de les sèries de televisió. Ens permet no només saber si els ossos són d'homes o de dones, si eren alts o baixos, sinó conèixer la dieta o saber si van consumir algun estimulants. Els que excaven van protegits, també. Les tècniques han canviat molt.

Sense el coneixement científic que ara tenim, quina lectura feia l'home medieval de les epidèmies? A què o a qui les atribuïen?

Sempre busquem culpables, ara també. A l'edat mitjana, en general, es veia com un càstig diví pels pecats comesos, malgrat que ja hi havia metges. Recorda haver vist en alguna il·lustració aquells homes amb una màscara de bec llarg? Eren els metges, que intentaven protegir-se igual que ara. El bec servia per posar-hi herbes aromàtiques perquè creïen que els protegia, però també de l'olor. Imagini's el que devia ser entrar en una casa on hi havia empestats... I torno a la pregunta: la gent creia que les malures les enviava Déu, però que ho feia a través dels animals: les rates, els corbs, les puces, les mosques, els gats... En algun cas tenien raó, perquè la rata negra és la que va transportar la malaltia, en els vaixells mercants. De rebrot, s'hi inclouen molts d'altres animals. Ara també ha passat, això. Però també en culpaven els dimonis, i també... els jueus!

Els atacs a calls jueus tenien a veure amb aquesta explicació de la pesta?

Sí, i això malgrat que molts metges eren jueus. Deien que enverinaven els pous... ja em dirà si havia de ser així quan els jueus

morien a centenars igual que els cristians. Van ser el boc expiatori. I els pogroms de final del segle XIV deriven d'això. En realitat, però, les raons que hi havia al darrere eren unes altres: si has demanat un préstec i tens un deute, quan cremes la casa del qui te l'ha deixat cremes els papers que ho demostren. En altres pestes posteriors hi ha fins i tot constància d'haver tapiat cases de gent, presumptament malalts. I els deixaven a dins, morint de gana! Més endavant, com que ja no hi havia jueus, es relacionen les epidèmies amb les caceres de bruixes, per exemple durant el segle XVII.

"Sempre busquem culpables. La pesta es veia com un càstig de Déu, a través dels animals, però també en culpaven els jueus"

Històricament, quan s'acaben èpoques de sotragada com són les pandèmies, hi ha canvis socials, econòmics, culturals...? Quines acostumen a ser les sortides d'un crisi?

A l'època medieval, la guerra, la fam i la pesta van de la mà. No se sap quina és primer que l'altra, però van lligades. Jo aposto pel clima, però. Un clima inestable provoca males collites i fam, després venen aixecaments socials i guerres... moviments socials que són, sobretot, contra els senyors. La pesta negra, amb els seus rebrots fins a final del segle XV, canvia la societat: fixi's que quan entrem al segle XV anem a parar al Renaixement. Què ha passat entremig? Per començar, que la terra ha quedat abandonada, amb masos rònecs perquè els que hi vivien van morir. Els nobles que vivien de les rendes d'aquests masos –no en diners sinó en collites– s'empobreixen. En canvi, sorgeix una classe que s'estava prefigurant al segle XIII i que ara creix: artesans, mercaders... grans burgesos.

El poder feudal comença el declivi. La riquesa es redistribueix! La terra perd el seu valor, el que importa són els diners. És l'inici medieval del capitalisme. Ara també hi haurà moviments d'aquests, tot i que no sabem cap on anirem a parar. Les epidèmies són moments crítics per a la humanitat, que es reflecteixen en la història; fins i tot la Revolució Francesa es pot associar a una pesta.

La història també ens ensenya a relativitzar el que ens està passant ara? Pensàvem que això que havia passat al llarg de la història ja no ens podia passar a nosaltres...

Sí, ho hem de relativitzar. Ens en sortirem, perquè sempre ens n'hem sortit. D'ençà de la grip de 1918 no hi havia hagut cap episodi com aquest, i el descobriment dels antibiòtics ens va fer pensar que n'estàvem protegits. I no és cert. No sabem què hi ha a la natura, encara, ni en quin cicle ens trobem.

En un altre ordre de coses, com afectarà la pandèmia del coronavirus al treball dels arqueòlegs. Entrem en una època, l'estiu, en què hi ha una activitat molt intensa d'excavacions, amb persones que hi conviuen en proximitat...

La veritat és que no ho sabem encara. En el cas de l'Esquerda, tenim sempre dues campanyes programades. La primera, la del mes de juliol, és un curs de la Universitat de Barcelona i ara tothom està pendent de si es frena la pandèmia i es pot treballar una mica. Si no és així, als estudiants de quart curs, que acaben la carrera, els quedarà una assignatura penjada i no es pot fer a distància. Aquest problema afecta molts d'altres jaciments i altres universitats. La campanya de final d'agost, que tenim programada, també és incerta. A hores d'ara ja hauríem fet la inscripció perquè tenim cura per participar-hi. Durant el mes de maig crec que podrem dir alguna cosa: el que està clar és que excavant no podem guardar un metre i mig de distància. Ara hauríem hagut de fer excavacions a l'Esquirol, relacionades amb les que vam fer l'any passat al castell de Cabrera, i també ja s'han hagut de suspendre.

4t Premi NARRATIVA CURTA EL 9 NOU

Bases

1. El premi de **narrativa curta EL 9 NOU** es concedirà al millor relat de temàtica lliure.
2. El premi és obert a autors nascuts o residents a les comarques d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Vallès Oriental, més grans de 18 anys. Cada autor podrà participar al concurs amb una sola obra, d'autoria individual.
3. Els treballs hauran de ser inèdits i escrits en llengua catalana. Les obres no podran haver estat premiades anteriorment, ni estar pendents de la resolució d'altres certàmens.
4. L'extensió no excedirà el nombre mínim de 9.500 caràcters i màxim d'11.500 caràcters, espais inclosos.
5. Els premis seran de 500 euros per al guanyador del primer premi, 300 per al segon premi i 200 per al tercer premi.
6. Els relats guanyadors dels tres premis i una selecció dels altres set millors que s'hagin presentat, a criteri del jurat, seran publicats per **EL 9 NOU d'Osona-Ripollès i EL 9 NOU del Vallès Oriental** en les seves edicions de divendres, del 3 de juliol al 4 de setembre d'enguany. La participació al premi comporta la cessió dels drets de publicació de l'obra al convocant. Un cop emès el veredict del jurat, els autors premiats i seleccionats hauran d'enviar el seu relat en format digital i no podran renunciar a la publicació.
7. Les narracions s'hauran d'enviar per correu electrònic a <marketing@vic.el9nou.com> indicant que és per al Premi de Narrativa Curta EL 9 NOU. S'hauran d'enviar dos documents diferents. El primer serà la narració, a l'encapçalament hi ha de constar el títol. En el segon document, hi haurà d'haver el títol de la narració i les dades personals: nom i cognoms, adreça, població i telèfon.
8. El termini d'admissió de treballs acaba el dia 5 de juny de 2020.
9. El jurat del premi estarà format per persones del món de les lletres de reconeguda vàlua en l'àmbit territorial del premi.
10. El veredict del jurat es farà públic a través del diari EL 9 NOU i del web EL9NOU.CAT el dia 26 de juny de 2020.
11. Els autors dels relats seleccionats es comprometen a aparèixer a EL 9 NOU amb fotografia i amb el seu nom i cognoms, i en cap cas sota pseudònim.
12. Tant el convocant com el jurat del premi es reserven el dret de resoldre, segons el seu bon criteri, qualsevol cas no previst en aquestes bases.
13. La participació en el premi implica l'acceptació íntegra de les bases i dels drets i obligacions que se'n deriven.

Aquest mes d'abril s'han complert 40 anys de la constitució del Parlament de Catalunya després de les primeres eleccions a la cam-

bra catalana un cop recuperada la democràcia. Des d'aleshores, 29 diputats d'Osona i el Ripollès hi han tingut escó.

Vint-i-nou diputats d'Osona i el Ripollès en 40 anys de Parlament

Aquest abril s'han complert quatre dècades de la constitució de la cambra

Vic

A.D.

Amb la recuperació de la democràcia cada cita amb les urnes era històrica. Els veïns d'Osona i el Ripollès ja havien viscut processos electorals després de la mort de Franco amb el projecte de llei de reforma política de 1976, les eleccions constituents de 1977, el referèndum de la Constitució de 1978 o les eleccions generals de 1979, el mateix any de les primeres municipals i, també, del referèndum de l'Estatut. Per completar el cicle electoral, en el marc del procés de recuperació de les institucions democràtiques iniciat amb la fi de la dictadura franquista, faltaven les eleccions al Parlament. Es van fer el 20 de març de 1980 i la cambra catalana es va constituir formalment el 10 d'abril. Aquest mes n'ha fet quatre dècades. Des d'aleshores, 29 diputats d'Osona i el Ripollès han tingut escó al Parlament.

La sessió constituent, a la qual van assistir diputats del Parlament republicà de 1932, va començar amb un acte inaugural presidit per Josep Tarradellas, president de la Generalitat reestablerta. Es va constituir la mesa d'edat que va dirigir la sessió i el seu president, Josep M. Poblet, va declarar constituïda la cambra. Heribert Barreira (ERC) en va ser el primer president i la mesa va quedar constituïda per Isidre Molas i Concepció Ferrer, com a vicepresidents, i Ramon Camp, Felip Lorda, Ramon Espasa i Enric Manuel-Rimbau, com a secretaris. D'Osona i el Ripollès hi va haver dos diputats, el ripollès Josep Montero (PSC) i el vigatà Josep M. Casals (CiU). A la crònica d'ambient publicada per EL 9 NOU s'hi explicava l'expectació que havia aixecat la constitució del Parlament i que, a l'entrada, hi havia diversos grups amb

Resultats 1980

OSONA

Població	115.000
Cens electoral	82.508
Vots vàlids	58.014
Vots nuls	318
Vots en blanc	404
Abstenció	24.176

RESULTATS

CiU	25.836	44,53%
ERC	7.553	13,02%
PSC	6.940	11,96%
PSUC	5.201	8,97%
CC-UCD	5.127	8,84%
NE	2.136	4,00%
SC	2.136	3,68%

RIPOLLÈS

Població	29.620
Cens electoral	22.985
Vots vàlids	16.083
Vots nuls	134
Vots en blanc	100
Abstenció	6.768

RESULTATS

CiU	6.180	38,43%
PSC	3.206	19,93%
CC-UCD	2.605	16,20%
ERC	1.588	9,87%
PSUC	1.469	9,13%
NE	272	1,69%
FN	181	1,13%

pancartes de temes varis entre les quals una de con-

trària a l'explotació d'urani a Osona, una qüestió controvertida en aquells anys i que va provocar una gran mobilització ciutadana.

Constituït el Parlament, on dels 135 escons només 7 eren ocupats per dones –ara en són 59–, dies després es va fer l'elecció del president. Jordi Pujol (CiU) va ser investit el 24 d'abril amb els vots a favor, en segona votació, de CiU, ERC i CC-UCD. A l'edició de l'endemà EL 9 NOU recollia que Pujol va dir: "Som aquí després de 1.000 anys d'història i... ens en sortirem". Un missatge, *l'ens en sortirem*, amb reminiscències al present.

Diputats més enllà de les comarques

Vic/Ripoll A l'hora de fer la llista dels diputats d'Osona i el Ripollès hi ha casos que s'escapen de la lògica de les dues comarques. És el cas d'Àngel Colom, líder d'ERC i del PI de Pruit; Eva Palau, militant d'Unió de Ripoll, o el mateix Joan Puigcercós, de Ripoll, que entre 2006 i 2010 es va presentar per la demarcació de Barcelona.

La primera llei del Parlament reestablert es va aprovar al mes de juny: la Llei 1/1980 per la qual es declarava l'Onze de Setembre la festa nacional de Catalunya. L'aprovació es va fer per unanimitat. En aquella primera legislatura es van celebrar 83 plens i es van aprovar 78 lleis. En successives legislatures hi ha hagut fins a 20 diputats d'Osona i 9 del Ripollès. Els més llargs han estat Ramon Espadaler, que primer amb CiU i ara amb Units per Avançar, amb el parèntesi de la legislatura 2015-17, suma més de 25 anys a la cambra catalana, o Eudald Casadesús, que, amb CiU, hi va estar dues dècades.

Els diputats al Parlament de Catalunya

Enric Castellnou (CiU)

Diputat llarg, va ser a la cambra catalana amb CiU durant la major part de les legislatures de Jordi Pujol com a president. Va entrar-hi el 1984 i va estar-hi fins al 1999.

1980-1984

1984-1988

1988-1992

Antoni Noguer (PSC)

Va ser el primer diputat d'Osona del PSC. Va estar-hi durant dues legislatures (1988-1992 i 1992-95), però totes dues vegades va accedir-hi un cop ja iniciat el mandat.

1992-1995

Ramon Espadaler (CiU i UA-PSC)

Militant d'Unió, va estrenar-s'hi amb CiU el 1992. Va estar-hi totes les legislatures fins al 2015. Exconseller de Medi Ambient i Interior des de 2017 torna a ser diputat: ara, amb UA-PSC.

1995-1999

Salvador Morera (ERC-PI)

Va ser el primer diputat d'ERC a Osona. Va tenir escó a la cambra durant dues legislatures (1992-95 i 1995-99). A la segona, amb l'escissió d'ERC en el PI, va passar al grup mixt.

1999-2003

Bet Font (ICV)

Va ser, juntament amb Flora Vilalta, la primera diputada d'Osona. La secció osonenca d'ICV no havia tingut mai representació parlamentària. Va estar-hi entre 1999 i 2006.

2003-2006

Flora Vilalta (PSC)

A la cambra durant tres legislatures (1999-2010) va ser la primera diputada del PSC d'Osona. Abans hi havia hagut Antoni Noguer. Juntament amb Bet Font, també la primera dona.

2006-2010

Josep M. Freixanet (ERC)

Després de Salvador Morera, ERC no havia tornat a tenir representació. Freixanet va ser diputat durant dues legislatures (2003-2010) en l'etapa dels dos tripartits a la Generalitat.

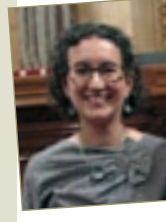
2010-2012

2012-2015

Francesc Homs (CiU)

Elegit diputat al Parlament a les eleccions de 2003, 2006 i 2010, Homs va exercir altres tasques a la política catalana: va ser portaveu del govern i conseller de la Presidència.

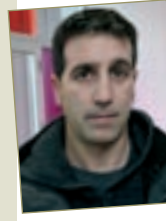

Marta Rovira (ERC)

Diputada des del 2012, la secretària general d'ERC va renunciar a l'escó al Parlament el març de 2018, just abans d'exiliar-se a Suïssa. Va ser portaveu d'ERC i de JxSí.

2015-2017

2018-

Marc Parés (ECP)

Adscrit al grup parlamentari d'En Comú Podem, Parés va accedir al Parlament l'abril de 2019. ICV, inclosa a Catalunya En Comú Podem, no tenia representació des de 2003.

Osona	Ripollès
Josep M. Casals (CiU)	Josep Montero (PSC)
Enric Castellnou (CiU)	Frederic Martínez (CiU)
Josep M. Santacreu (AP)	
Enric Castellnou (CiU)	Frederic Martínez (CiU)
Antoni Noguer (PSC)*	
Enric Castellnou (CiU)	Eudald Casadesús (CiU)
Salvador Morera (ERC)	Pere-Jordi Piella (PSC)
Antoni Noguer (PSC)*	Joan Puigcercós (ERC)
Ramon Espadaler (CiU)	
Enric Castellnou (CiU)	Eudald Casadesús (CiU)
Ramon Espadaler (CiU)	Joan Puigcercós (ERC)
Salvador Morera (ERC-PI)	Pere-Jordi Piella (PSC)
Ramon Espadaler (CiU)	Eudald Casadesús (CiU)
Bet Font (ICV)	Joan Puigcercós (ERC)
Flora Vilalta (PSC)	Pere Vigo (ERC)
Josep M. Matas (CiU)*	
Ramon Espadaler (CiU)	Eudald Casadesús (CiU)
Francesc Homs (CiU)	Pere Vigo (ERC)
Bet Font (ICV)	Esteve Pujol (PSC)
Flora Vilalta (PSC)*	
Josep M. Freixanet (ERC)*	
Ramon Espadaler (CiU)	Eudald Casadesús (CiU)
Francesc Homs (CiU)	Pere Vigo (ERC)
Flora Vilalta (PSC)	Esteve Pujol (PSC)
Josep M. Freixanet (ERC)	
Ramon Espadaler (CiU)	Eudald Casadesús (CiU)
Francesc Homs (CiU)**	Esteve Pujol (PSC)
Josep M. Vila d'Abadal (CiU)	Pere Vigo (ERC)
Ramon Espadaler (CiU)**	Xavier Cima (CiU)*
Georgina Rieradevall (CUP)**	
Marta Rovira (ERC)	
Marta Pascal (CiU)*	
Sergi Vilamala (PSC)*	
Marta Moreta (PSC)	Jordi Munell (JxSí)
Marta Pascal (JxSí)	
Marta Rovira (ERC)	
Marta Moreta (PSC)	Jordi Munell (JxCat)
Marta Rovia (ERC)*	
Ramon Espadaler (UA-PSC)	
Anna Erra (JxCat)**	
Marc Parés (ECP)**	

Eudald Casadesús (CiU)

Va ser escollit diputat al Parlament en sis eleccions consecutives, entre 1992 i 2010. L'any 2011 va ser nomenat delegat del govern a Girona. És el polític del Ripollès amb més anys a la cambra.

Pere-Jordi Piella (PSC)

Va obtenir escó al Parlament en dues legislatures consecutives, entre 1992 i 1999. Va ser el segon diputat ripollès del PSC. Abans, l'any 1980, ja ho havia estat Josep Montero.

Joan Puigcercós (ERC)

Primer diputat d'ERC al Ripollès, va tenir escó entre 1992 i 2000. Secretari general i president d'ERC, entre 2006 i 2010 també va ser-ho, però per Barcelona. Va ser conseller de Governació.

Pere Vigo (ERC)

Diputat en diverses legislatures, va accedir al Parlament l'any 2000 i va renunciar a l'escó l'any 2011. Aleshores, Esteve Pujol (PSC) va quedar com l'únic diputat del Ripollès.

Jordi Munell (JxCat)

Aquesta és la segona legislatura de l'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, com a diputat. Primer, de JxSí i ara, de JxCat. Va agafar el relleu a Xavier Cima. És l'únic representant ripollès a la cambra.

*Va prendre possessió iniciat el mandat.

** Va renunciar a l'acta abans d'esgotar el mandat.

FLAIXOS D'UN DIA HISTÒRIC

CARLES MOLIST

Josep Tarradellas va presidir l'acte inaugural

La sessió va començar amb un acte presidit per Josep Tarradellas, president de la Generalitat restablerta. Era el 10 d'abril. Les eleccions s'havien fet el 20 de març.

CARLES MOLIST

Algunes de les cares de la transició

Antoni Gutiérrez, Jordi Pujol, Joan Reventós i Carles Sentís, a les dependències del Parlament. La cambra va escollir Heribert Barrera (ERC) com a primer president.

EDUARD BALLESTÉ

El primer diputat d'Osona, al seu escó

Josep M. Casals, al mig, va ser el primer diputat d'Osona a la cambra catalana. Va entrar-hi amb 39 anys. Va estar-n'hi quatre, entre 1980 i 1984. A la foto, al seu escó.

EDUARD BALLESTÉ

Converses als passadissos de la cambra

L'alcalde de Vic, Ramon Montanyà, també va ser-hi present. A la foto, conversa amb Josep M. Casals. El flamant diputat aleshores era primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament.

Xoca amb el cotxe a Manlleu i s'encara amb els testimonis

Manlleu Un conductor que circulava amb excés de velocitat va perdre el control del vehicle i va xocar contra un arbre dissabte a l'avinguda de Roma de Manlleu. Molts veïns van veure el sinistre des dels balcons i quan companys de l'accidentat van intentar endur-se el vehicle del lloc dels fets es va produir una picabaralla verbal. El consistori aplicarà la llei perquè pagui pels desperfectes i les imprudències comeses.

La CUP de Ripoll vol una rebaixa del preu dels enterraments

Ripoll El grup d'Alternativa per Ripoll-CUP dona suport a la vaga convocada pel Sindicat de Llogaters de Catalunya per suspendre el pagament de lloguers com a protesta i exigir mesures d'ajuda per a qui no pot pagar. També han fet una proposta per rebaixar el preu dels enterraments a 1.300 euros i el de les incineracions a 1.700. D'altra banda, han alertat del repunt d'abusos policials durant l'estat d'alarma tot i que al Ripollès no s'han advertit circumstàncies especialment greus. J.R.

Aquest diumenge la pluja va fer aturar el dispositiu a mitja tarda

La recerca d'un desaparegut al Gurri s'amplia fins al pantà de Sau

Vic

EL 9 NOU

La cinquena jornada consecutiva de recerca d'una persona desapareguda al riu Gurri va finalitzar aquest diumenge sense resultats. La pluja que va caure a Osona a primera hora de la tarda va provocar de nou l'augment del cabal del riu i que l'aigua es tornés molt tèrbola, un escenari que complicava les tasques dels diversos cossos d'emergència –Bombers, Mossos d'Esquadra, Protecció Civil i Guàrdia Urbana de Vic–, que treballaven a sobre del terreny. Amb aquesta situació es va decidir ajornar la recerca fins aquest dilluns, quan es tornarà a engegar.

Amb el condicionant que el cabal de l'aigua ha anat canviant des de dimecres, quan haurien passat els fets, aquest diumenge es va dividir l'operatiu en diversos trams i funcions: es va repassar la llera i el curs fluvial des del pont del camí vell

La unitat subaquàtica fent la recerca en el tram final del Gurri

que va de Vic a Santa Eugènia fins a la desembocadura del Gurri al Ter, posant especial atenció en llocs de difícil accés i profunditat, així com rescloses i basses properes. Un cop al Ter, es va iniciar un nou tram de recerca que s'ampliarà fins al pantà de Sau.

Des de dimecres es busca el cos d'una segona persona

que hauria estat arrossegada per l'aigua quan volia travessar el pont del camí vell entre Vic i Santa Eugènia. El mateix dimecres va aparèixer una primera víctima, un jove de 21 anys veí de Vic, que també se l'hauria emportat l'aigua en el mateix punt. Tots dos tornaven de treballar a l'escorxador de Le Porc Gourmet.

Moltes gràcies, Joan

Carles Valls Arnó
Alcalde de Balenyà*

Divendres a la matinada ens va deixar Joan Mauri i Puig. En Joan va ser sempre una

persona implicada amb el poble i amb les seves entitats. Durant molts anys, prop d'una vintena, va ser regidor de l'Ajuntament de Balenyà, en diferents consistoris, als quals va aportar-hi la seva bonhomia i unes immenses ganes de treballar pel poble.

També va ser molts anys membre de l'Associació de Pares de l'escola Joan XXIII, des d'on, a través de la secció esportiva, va fer una gran tasca per la integració dels infants i joves al món de l'esport, en uns anys molt difícils en què el poble estava mancat d'instal·lacions esportives i en què l'escola pública va haver de lluitar molt, des de l'Ajuntament i l'APA, per un ensenyament de qualitat.

La seva franquesa, honestat i constància van ser molt valuoses en uns consistoris que, en les diferents etapes, necessitaven la total implicació dels seus regidors per estar, sobretot, al costat de la gent.

Per això, des de l'Ajuntament de Balenyà et volem agrair de tot cor, Joan, totes les hores i els esforços que vas dedicar al nostre poble.

La teva aportació no ha estat en va!

*En nom de l'Ajuntament de Balenyà

Aniceto Albacete Segura

Ha fallecido cristianamente el día 24, a la edad de 89 años.
E.P.D.

Su esposa, Magdalena Hueso Garrido; hijos, Ana y Amador, Pedro y Francisca, Juan y Laura, Josefa y Anfbal; nietos, Anna y Sergio, Carlos, Xevi e Irra, Pere y Berta, Marta y Uri, Gerard, Guillem, Adrián, Sonia, y Noa; biznietos, Míriam, Aleix, Elea, Bruno, Èrica, Iu, y Cora; hermanos, hermanos políticos, sobrinos, primos y demás familia, en participarles tan sentida pérdida, agradecerán le recuerden en sus oraciones.

El oficio exequial se celebrará más adelante, cuando las circunstancias lo permitan. Se comunicará oportunamente.

Domicilio: Cases Tutelars de Can Codina.

Tona, abril de 2020

AJUNTAMENT DE BALENYÀ

Joan Mauri i Puig

Exregidor de l'Ajuntament de Balenyà

Compartim amb la família i amics el dolor per la mort d'en Joan, que va ser regidor de l'Ajuntament durant pràcticament vint anys. Són moltes les hores i els esforços que va dedicar al nostre poble, i encara que ens dol la seva partença sabem que ens queda el que ell ens ha donat i li estem profundament agraïts.

Balenyà, abril de 2020

Jaume Miralpeix i Cruells

Va morir el dia 25, a l'edat de 81 anys.
A.C.S.

La seva esposa, Dolors Tarrats; fills, Jaume i Núria, i Laia; netes, Paula i Jana; germans polítics, família i gent que l'estimava us demanem que preguem per ell i el recordeu sempre.

Se celebrarà l'ofici exequial més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Taradell, abril de 2020

Jaume Miralpeix i Cruells

L'empresa editora d'EL 9 NOU

i els companys de feina de la seva filla Laia

volem expressar el nostre condol a familiars i amics.

Vic, abril de 2020

Mor l'exregidor de Taradell Jaume Miralpeix

Taradell La matinada de dissabte va morir Jaume Miralpeix, que va ser regidor de l'Ajuntament de Taradell entre el 1991 i el 1999. Miralpeix va formar part de l'equip de govern encapçalat per l'alcalde Josep Munmany i va ser responsable d'àrees com Urbanisme i Pagesia. De fet, més enllà d'aquesta experiència de dos mandats consecutius en la política municipal, Miralpeix serà recordat com una de les persones amb més coneixements de l'entorn natural i el patrimoni de Taradell. Entre el seu llegat hi deixa la lletra de l'himne dels Tonis així com molts escrits recordant fets, efemèrides i curiositats del municipi taradellenc.

EL 9 NOU

L'inici del desconfinament de nens i nenes d'aquest diumenge ha estat un primer pas important. Més enllà de la idoneïtat de la manera de dur-lo a terme i de la lamentable picaresca dels adults, sens dubte és una bona notícia. Feia dies que psicòlegs infantils, tot i l'excepcionalitat de la situació pel risc de contagi per la Covid-19, apel·laven a la necessitat de trobar estratègies per començar a revertir un escenari de dura reclusió que impacta sobre la salut emocional dels més petits. És evident que, ara, les restriccions continuïn essent elevades –només

El necessari inici d'un desconfinament per etapes

es pot sortir una hora al dia, cal fer-ho acompanyats d'un adult, màxim a un radi d'un quilòmetre del domicili, és necessari mantenir la distància social...–, però després de sis setmanes tancats a casa el sol fet de trepitjar el carrer és un globus d'oxigen.

Cal tenir en compte que en aquesta crisi els nens i nenes també són herois. El seu dia a dia ha canviat completament.

I tots s'han hagut d'adaptar per força a les restriccions de l'estat d'alarma. Lògicament, cada cas és diferent. Tots han estat a casa, però no és el mateix conuiu en un domicili amb jardí que fer-ho en un pis sense sortida. Per això el pas d'aquest diumenge era necessari. El comportament, tot i que hi ha hagut massa casos de picaresca, ha de ser responsable. Aquesta paraula,

responsabilitat, segur que prendrà un nou valor en els propers mesos. Tots haurem d'actuar amb més precaucions.

La petita esclatxa que ara s'ha obert per als infants en successives setmanes s'anirà ampliant per poder fer esport en solitari, per exemple. És l'inici d'una desescalada que serà llarga i gradual, però que conduirà a una nova

realitat amb molts reptes. I no només sanitaris, també econòmics.

Per això és important que el govern de Catalunya finalment tingui pressupost. El Parlament hi va donar llum verda divendres. El pressupost, prorrogat des de l'any 2017, és una eina indispensable per donar resposta a les necessitats sobrevingudes per la crisi. Caldrà adaptar-lo, perquè hi haurà més despeses, menys ingressos i, per tant, farà falta una flexibilització del dèficit, però disposar d'instruments per incidir en el dia a dia és bàsic per fer política en pro de la gent. I, ara, és l'hora de la política amb majúscules.

Contradiccions

Víctor Palomar
Periodista

Aquests són dies de contradiccions. Ens podem trobar que una persona que ha recorregut milers de quilòmetres per aconseguir una vida millor la perdí tornant d'una jornada laboral en una feina precària però essencial mentre la resta de gent està confinada a casa. Ens diuen que la millor manera de demostrar el nostre amor als avis i als pares és que no els anem a veure. És la distància física (que no social) que tan bé coneixen els ericçons, que necessiten estar a prop un de l'altre per no morir de fred, però no massa per no punxar-se i ferir-se. Però l'animal d'on prové la Covid-19, fent escala o no a l'exòtic pangolí, és el ratpenat: l'únic mamífer amb capacitat de volar i que a tot el món són vistos com a éssers sinistres, a excepció de la Xina que són símbol de felicitat i bons auguris. Un cop han recuperat la normalitat abans que els altres, les empreses de la Xina, país on es va originar la pitjor crisi sanitària global que coneixem fins ara, estan desbordades de comandes de mascaretes i bates protectores per abastir els mercats mundials afectats per una pandèmia que té gairebé totes les economies aturades, menys la xinesa. Demanem al botiguer del nostre barri (a vegades no ens hem ni preocupat de saber ni com es diu) que abaixi la persiana, ensorrant-li el negoci per no propagar el virus, i disparem el consum de productes superflus a les plataformes de venda en línia dels multimilionaris Jeff Bezos (Amazon) o Jack Ma (AliExpress). I al comerciant de barri li exigirem després que continuï pagant els impostos que garanteixen que els nostres pobles i ciutats avancin, mentre permetem que aquestes multinacionals, amb complexos conglomerats societaris, s'estalviïn la meitat del que haurien de pagar.

Els virus no hi entenen, en principi, de classes socials, però les conseqüències no són iguals per a tothom. No és el mateix un confinament en un rusc de pisos de 70 metres quadrats que en un de 120, ni tampoc que s'aturin les classes presencials en una llar sense internet que en una amb fibra òptica i wifi 4G. Hi ha qui tem que la crisi potscoronavirus pot provocar retrocessos en àmbits socials on s'havia avançat molt en els últims anys, com és la igualtat de gènere, i en canvi hem vist com els països liderats per dones, com Nova Zelanda (amb la primera ministra Jacinda Ardern), Finlàndia (amb Sanna Marin) o Alemanya (amb la cancellera Angela Merkel), són els que millor han sabut reaccionar a una crisi tan dura com imprevista. I hem vist dirigents com Donald Trump –provocant el pànic a les autoritats sanitàries del seu país en suggerir

VÍCTOR PALOMAR

que la gent hauria d'ingerir detergent o injectar-se desinfectant– o el primer ministre britànic Boris Johnson banalitzant el coronavirus assegurant que havia anat a un hospital amb persones infectades i els havia donat la mà a tots i cadascun sense cap problema. Johnson, el líder del Brexit investigat per mentir durant la seva campanya a favor de la sortida del Regne Unit de la UE, ha abandonat la seva idea de no actuar contra la pandèmia per aconseguir que la població s'autoimmunitzés. Li van haver d'advertir de les possibles conseqüències, amb més de 250.000 morts, que suposaria aquesta proposta –l'anomenada *immunització del ramat* que s'aconsegueix quan prop del 70% de la població ha patit la malaltia– i ell mateix ha hagut de tastar la virulència d'un virus que el va enviar a l'UCI d'un hospital. És també la testosterona que fa que els Estats Units de Donald Trump augmentés un 4,6% la seva despesa militar l'any 2018 –fins arribar als 649.000 milions de dòlars– i que juntament amb la Xina de Xi Jinping sumen ja la meitat de la inversió mundial en Defensa, davant una Rússia de Vladimir Putin ofegada encara per

les sancions per l'annexió de Crimea. Superpotències preparades per fer front a una tercera guerra mundial i als exèrcits més moderns i, paradoxalment, vulnerables com el que més (53.000 morts als Estats Units) davant un element microscòpic com el coronavirus. Europa –encara amb el llast de la resposta a la crisi econòmica del 2008 i la vergonyosa reacció a la dels refugiats de 2015– tampoc pot treure pit ara. Una Unió que té els seus orígens en la reconstrucció després de la Segona Guerra Mundial i davant d'una pandèmia que ha afectat a tots els països la resposta ha sigut inicialment replegar-se cada estat en un mateix com si la solució no fos global. Hi ha equips d'investigadors de tot el món competint per ser els primers a trobar la vacuna, una cursa que va portar fins i tot l'administració de Donald Trump a intentar convèncer que la farmacèutica alemanya CureVac desenvolupés només per als EUA la vacuna del coronavirus que estava investigant. Aquests dies que gairebé

Ens diuen que la millor manera de demostrar el nostre amor a les persones grans és mantenir-nos allunyades d'elles o que “tot anirà bé” quan les xifres de morts no paren de créixer

s'ha paralytitzat l'economia s'han rebaixat els nivells de contaminació. Paradoxalment, una de les conseqüències de la crisi pot portar un retrocés en la lluita contra el canvi climàtic, com és l'aplicació de l'Agenda 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). Hi ha qui ja ho planteja com una dicotomia: o economia o medi ambient. Però la crisi que anuncien pot augmentar encara més les diferències entre els mal anomenats primer i tercer món. D'aquest últim precisament és d'on provenen aquells que han continuat treballant aquests dies a casa nostra en feines que consideràvem essencials per no trencar la cadena alimentària. I parlant de menjar, ens hem acostumat a dinar i sopar amb xifres de morts que no paren de créixer (201.000 persones a tot el món, 23.000 a l'Estat espanyol, 9.500 a Catalunya) i no només això sinó que ens animem els uns als altres dient que “tot anirà bé” o “ens en sortirem”. Pels optimistes i els que com Roberto Benigni a *La vida es bella* volen fer veure que no passa res, fins i tot a l'infern dels camps de concentració nazis, la realitat és massa crua per endolcir-la amb missatges com aquests. La vida no tornarà a ser la mateixa després d'haver descobert que som tan vulnerables, però tampoc passarà res més. Ens en sortirem? Ens adaptarem.

La venda de benzina i gasoil a les benzineres ha baixat entre el 80% i el 90% en les darreres setmanes, des que es va decretar l'estat d'alerta. Tot i així, les benzineres són empreses de servei essencial

i tret d'algunes situades en certs punts s'han de mantenir obertes. Arran del confinament, el preu del barril de petroli ha baixat com mai s'havia vist i el preu al consumidor, també.

La venda de carburant baixa entre el 80% i el 90% per la crisi sanitària

El preu per al consumidor baixa entre el 6,5% i el 9,5%, tot i la baixa mundial, perquè només afecta una tercera part de la factura

Vic

Dolors Altarriba

El consum de carburant s'ha reduït entre un 80% i un 90% en les darreres setmanes. Mentrestant, al món, els qui tenen el petroli no saben què fer-ne perquè ja no els queda lloc per emmagatzemar-lo. Aquesta és una situació "que no havia passat mai des que existeix el petroli", diu el doctor en Política Econòmica de la Universitat de Vic-UCC Enric Casulleras. I ho corroboren els responsables de benzineres de la comarca perquè ho viuen cada dia. Guillem Feixas, de Feixas Aulet, empresa amb cinc benzineres a Osona i dues en altres punts de Catalunya, explica que tot i que hi ha "cert transport com el destinat a la indústria alimentària, la baixada ha estat espectacular". El mateix afirmen des de Gasoils Rovira, de Moià, que té sis benzineres a diferents punts de Catalunya. David Soy, de les benzineres Petrovoltregà, diu que la baixada s'ha notat

més el "cap de setmana. Entre setmana potser hem baixat un 30% perquè tenim molts clients del sector alimentari". En tots dos casos, expliquen que s'ha mantingut i fins i tot ha augmentat la venda de gasoil per a calefacció, "però això és una venda que ja no es farà quan acabi l'estiu", diuen, i afegeixen que molta gent ha aprofitat per omplir ara el dipòsit per

Enric Casulleras: "Hi ha un excés de 20 milions de barrils al dia"

la baixada de preu. I és que el preu de la benzina per al consumidor ha baixat, però no tant com ho ha fet el barril de petroli.

En condicions normals, diu Casulleras, es consumeixen diàriament entre 80 i 90 milions de barrils de petroli al dia. Amb la crisi sanitària "ha baixat a uns 30 milions de barrils al dia, sobretot per

la reducció del transport per terra, mar i aire". Si a això s'hi suma que els productors, l'OPEP, han aconseguit pactar "una reducció de només 10 milions de barrils en la producció", vol dir que "el món està generant en excés 20 milions de barrils al dia". Aquesta situació és la que ha fet que el preu d'aquests barrils baixés de cop. Ara ningú en vol, de petroli, perquè o bé s'ha d'utilitzar o s'ha d'emmagatzemar "i no queden magatzems. De fet, ara mateix hi ha vaixells petrolers plens pel mar sense anar enlloc en concret. No transporten, són magatzems", afegeix Casulleras. El preu del barril ha baixat "dràsticament per sota els 20 dòlars" i es preveu que baixi més si es manté un confinament mundial.

Que tota aquesta baixada arribi al consumidor, però, no s'ha d'esperar. En el preu de la benzina o el gasoil d'automoció, el cost del petroli només representa una tercera part, ja que gairebé la meitat són impostos, explica

Guillem Feixas netejant els sortidors a la benzinera Zona Diesel del grup Feixas Aulet, a Vic

Casulleras, i la "resta té a veure amb el refinament, tractament i marges comercials". Ell calcula que com a molt pot acabar baixant un 10% respecte als preus del començament de març, "ara diria que el gasoil ha baixat un 9,5 i la benzina al voltant d'un 6,5". Els preus es mouen entre el 0,877 i el 0,929 en el gasoil i el 0,939 i el 0,999 en la benzina 95 en les diferents

Guillem Feixas: "Ens toca donar servei a la gent que ens envolta"

gasolineres d'Osona, el Moianès i el Ripollès.

Per les benzineres, el gran problema és la caiguda de la demanda més que el preu. Tot i així, cap de les tres empreses consultades han aplicat cap ERTO i continuen treballant amb tota la plantilla. Feixas explica que "a l'inici vam enviar a casa els treballadors de risc, però no

vam tancar mai, tot i que els 15 dies de confinament total vam obrir menys hores". Entén, però, que són servei essencial i considera que "toca donar servei a la gent del nostre voltant i fer-ho de manera segura". Per això, i tenint en compte que són espais on passa molta gent, "vam posar de seguida pantalles protectores i buscar mascaretes, a més d'higienitzar més seguit". També Soy explica que "no hem tancat ni un dia, ni ens ho hem plantejat ni ens ho han dit". Casulleras entén, però, que és una situació complicada per a les empreses familiars o petites com aquestes dues perquè "els ingressos els han baixat segur i les despeses són les mateixes". Un decret del govern espanyol, per la pressió de la patronal, va fer un llistat dels establiments que es podien acollir als serveis mínims, però tot i així de forma obligatòria "hi ha obertes un 55% de benzineres a l'Estat". Una situació que no s'ha acabat i amb la qual ningú comptava.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (20-4-20)

CONILL: 1,92 (=)
POLLASTRE VIU: 0,79 (-0,16) - 1,15 (=)
POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (-0,24) - 1,87 (=)
OUS: SC.
GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 3,02 / 0,27 (=)
GALLINA PESADA: 0,07 (-0,10)
GALL: 0,05 (=)
ESTRUÇ: S.C.

Llotja de Vic 24-4-20

PORC: 1,851 / 1,863 (- 0,060)
GARRINS RAÇA: recollida: 18/ 20 (=)
PARTIDA GRAN: 73,50/75 (-5)
ANOLLS (des de 351 kg): 3,84 / 3,69 / 3,42 / 3,27 (=)
VEDELLS (fins a 350 kg): 3,89 / 3,70 / 3,50 / 3,36 (=)
FRISONS (+ de 211 kg): 3,36 / 3,28 / 2,02 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,16 / 3,08 / 1,64 (=)
VEDELLA(261/300 kg): 3,78/3,64 / 3,53 / 3,17 / 2,48(-0,03)
VEDELLA(221/260 kg): 3,84 / 3,68/3,57/3,26 / 2,47 (-0,03)
VEDELLA(180/220 kg): 3,86/ 3,66/ 3,55/ 3,26/ 2,46(-0,03)
VACA: 2,60/2,40/2,15/1,85/1,40/1,20 (=)
FRISÓ: 25 / 85 (-5/-5)
ENCREUAT: 90 / 215 (-5/-5)
TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercalleida (24-4-20)

PORC VIU selecte: 1,400 (-0,045)
LLETÓ 20 kg: 53 (-4)
XAI (23 a 25 kg): 2,50 (+0,10)
XAI (25 a 28 kg): 2,45 (+0,10)
OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
BLAT PINSO: 209 (-2)
BLAT PA: 214 (-2)
MORESC: 183 (-1)

ORDI LLEIDA: 175 (-2)
COLZA: 345 (-5)

Llotja de Barcelona (21-4-20)

GARROFA: 210/t (=)
GARROFA FARINA: 200/t (=)
SOJA PAÍS: 344 (-4)
MORESC UE: 185/t (-1)
BLAT: 212/t (=)
ORDI PAÍS: 180/t (-2)
FARINA DE PEIX: 1.030 (-50)
GIRA-SOL: 236 (-2)
MILL: 420 (=)
COLZA: 315 (=)
SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (24-4-20)

GRA DE COLZA: 338,75 (-2)

ALBERT LLIMOS

L'Ajuntament portarà al ple una proposta d'ajuts per als comerços fins que tornin a obrir

Balenyà ajudarà amb 300 euros mensuals els establiments tancats

Balenyà

D.A.

L'Ajuntament de Balenyà destinarà un total de 89.000 euros a diferents mesures per pal·liar l'efecte econòmic de la Covid-19. D'una banda, amb 45.000 euros ajudarà a tots els establiments del poble que han hagut de tancar per la crisi de la Covid-19. L'ajut serà de 300 euros mensuals fins que puguin tornar a obrir. Consideren que amb aquest ajut es poden cobrir els mínims de despeses fixes. També es preveu un import variable de fins al 60% del lloguer del local de cada comerç i per l'altre 40% es proposarà que hi hagi un acord entre el llogater i el propietari perquè cada un n'assumeixi un 20%. "Així el llogater només n'ha d'assumir el 20% mentre que l'arrendatari té garantit el 80% dels ingressos del lloguer", diu Ramon Roig, regidor d'Hisenda, Noves Tecnologies i Participació Ciutadana. L'Ajuntament ha fet un recompte dels negocis que estan tancats per assegurar que l'ajut pugui arribar a tothom i amb l'objectiu "que puguin tornar a obrir un cop

s'aturi l'estat d'alarma". Els ajuts s'aprovaran a mesura que vagin arribant.

D'altra banda, per a les persones afectades per ERTO o que ja no tinguin prestació d'atur, que estiguin en situació de vulnerabilitat econòmica i que ja abans de la Covid-19 no superessin un cert nivell d'ingressos, s'han establert ajudes que aniran des dels 450 fins als 1.000

euros per unitat familiar, en funció del nombre de membres de la família. Aquesta partida suma 30.000 euros. Alhora, el consistori ha multiplicat per tres l'import destinat a atencions socials del pressupost d'aquest any, amb un increment de 14.000 euros. Aquesta partida tindrà un total de 21.000 euros. 65.000 euros dels 89.000 equivalen al 20% del resul-

tat pressupostari del 2020 del consistori, que és, per llei, el màxim que s'hi pot destinar. Els altres 24.000 euros es "trauran de partides ordinàries previstes en el pressupost". Per exemple, hi ha 19.000 euros que se'n van de la de la festa major cap a la de Serveis Socials.

L'equip de govern portarà aquesta proposta en un ple extraordinari a través d'una proposta de modificació de crèdit. Per l'alcalde, Carles Valls, "aquestes mesures tenen tot el sentit, perquè els comerços, bars i restaurants són els que donen vida al municipi i no podem permetre que aquesta crisi sanitària tan dura ens deixi sense aquest patrimoni". Roig explica que tot i que la xifra en termes absoluts queda lluny d'ajuntaments com Manlleu (vegeu requadre) o Valls, on s'aplica el sistema de Balenyà, amb relació amb el nombre d'habitants s'assembla. "Es mou entre 7 i 13 euros per habitant", diu.

Tot i que molts ajuntaments han optat per posposar el pagament d'impostos municipals, Balenyà i Manlleu són, per ara, els que han optat pels ajuts directes.

Al mercat de futurs es paga per no recollir el petroli

Vic

D.A.

En pocs dies les empreses petrolíferes han deixat de ser un valor segur on invertir. El passat 20 d'abril era el dia límit per comprar aquell petroli que es va emparaular mig any enrere. Es tracta del mercat de futurs: es pacta el preu en què el compraràs, però quan arriba la data límit s'ha de comprar "sí o sí". Com que ara ningú en vol, "en qüestió de minuts el preu del barri va passar de 20 dòlars a -40. Això vol dir que el comprador preferia pagar per no haver-se'l de quedar". Ho explica el trader osonenc Antoni Fernández, que en va anar seguint l'evolució. Un cop passada aquesta data, en tres dies va pujar fins a 17 dòlars -un 180%- una dada "mai vista". I probablement continuarà en preus semblants els propers dies fins que torni "a haver-hi dia de venciment per al que es compra al juny, que és el 20 de maig", diu. Fernández afegeix que molts operadors que fa anys que fan aquesta feina "no s'haurien pensat mai veure el preu del petroli en negatiu". Però això, diu, portarà conseqüències. "Hi haurà fusions, fallides al sector, tot i que és un element que serveix per fer molts productes". I potser també caigudes de fons.

Manlleu subvenciona empreses amb 300, 600 i 1.000 euros

Manlleu

EL 9 NOU

L'Ajuntament de Manlleu ha dotat el Pla de Reactivació Econòmica amb 255.000 euros per atorgar subvencions a empreses, professionals i autònoms. Seran ajuts únics que es pagaran un sol cop de 300, 600 o 1.000 euros, en funció dels criteris puntuables que s'han preparat. Es vol ajudar empreses que des de l'1 d'octubre passat han fet accions i inversions de dina-

mització i que s'han trobat frenades ara a causa de la Covid-19.

Hi ha diferents conceptes subvencionables que inclouen el manteniment de locals, la difusió d'activitats, els nous serveis com la venda *online* o la creació de nous productes. El consistori també destina una partida de 120.000 euros per ajudar persones i famílies afectades per la crisi. Es pagaran entre 450 i 1.000 euros per unitat familiar.

Servycat lliura un respirador a l'Hospital de Campdevàrol

En fabrica a la seva planta de Vic

Vic

D.A.

L'empresa Servycat, de Vic, ha lliurat un dels respiradors mecànics que fabrica amb la tecnologia de GasN2 a l'Hospital de Campdevàrol. El director general, Fernando Ortega, explica que van decidir fer la donació a Campdevàrol perquè "tenim molta relació amb la comarca del Ripollès i perquè pensem que són un hospital petit però que fa molt bona feina". L'hospital ha rebut també dos respiradors més, de campanya, fets amb impressores 3D i per donar suport a l'UCI, donats per l'Institut d'Investigació i Innovació del Parc Taulí de Sabadell i dissenyats per Leitat i CatSalut.

Ortega explica que, davant les necessitats per la pan-

dèmia, van estar pensant què podien aportar. "Primer vam pensar en màscares de plàstic, però nosaltres no treballem amb plàstic, i després, com que treballem amb GasN2 en altres productes, els vam dir d'aplicar la seva tecnologia en la fabricació d'aquest respirador". En va sortir el que han anomenat DAR (Dispositiu Autònom de Respiració) i estan dins

L'empresa n'ha fet 200 amb la tecnologia aportada per GasN2

de la categoria de respiradors mecànics invasius per a pacients amb Covid-19, però

Responsables de l'empresa lliurant el respirador a l'Hospital de Campdevàrol

també es podran utilitzar per a pacients amb altres patologies.

Després d'un primer prototip i l'homologació per part de l'agència espanyola del medicament, diu Ortega, es van posar a fabricar-ne al voltant de 200, que "majoritàriament han anat a l'Hospital Clínic de Barcelona". Es tractava, diu, d'una col·laboració d'urgència i per això la fabricació es va fer durant la Setmana Santa, "per poder activar-los al més aviat pos-

sible". Si aquesta pot ser una nova línia de negoci, no està clar. Servycat és una empresa de manteniment integral d'instal·lacions industrials que treballa majoritàriament per al sector alimentari. Va néixer l'any 2007 i té uns 200 treballadors, "part dels quals fan el manteniment de les fàbriques dels nostres clients", diu, i la resta estan a la planta del Polígon d'Activitats Econòmiques, on es fa el disseny i la producció de diferents serveis.

Dos membres del grup per a públic familiar van recórrer dissabte els carrers sobre una plataforma

Els Superherois estrenen disc amb una rua per Ripoll i Campdevàrol

El cantant d'Els Superherois, David Costa, saludant el públic en el recorregut pel barri de l'Estació de Campdevàrol. Al seu darrere, Xevi Centelles

Ripoll/Campdevàrol

Jordi Vilarrodà

A les 8 del vespre d'aquest dissabte, davant de l'Hospital de Campdevàrol, s'acabava el recorregut que durant aproximadament tres hores va fer el grup Els Superherois pels carrers d'aquesta població i de Ripoll, en una excepcional presentació del seu primer disc, *La gran aventura*. Una expressió molt adient per definir la forma en què van reconvertir el que havia de ser un concert presencial

en una rua pels carrers, que complís amb les condicions que imposa el confinament.

El recorregut va haver de començar una mica tard a causa de la pluja, i es va iniciar cap a 3/4 de 6 de la tarda a la plaça de l'Ajuntament de Ripoll, amb dos dels components del grup –el cantant ripollès David Costa i el teclista Xevi Centelles– instal·lats sobre una plataforma arrossegada per un petit tractor, que es va desplaçar a poca velocitat pels carrers de Ripoll primer,

i de Campdevàrol després. Els dos músics anaven interpretant les cançons del grup i saludant la gent que els mirava des dels balcons. Prèviament, havien fet una crida a les xarxes demanant que la gent els fes arribar missatges de suport als sanitaris i altres serveis de salut i també per a la gent que està malalta, missatges que van llegir a l'arribar davant de l'Hospital de Campdevàrol, punt final del recorregut. “Els protagonistes autèntics de la tarda no érem nosaltres, sinó la gent

que estava a casa”, explica el cantant.

El treball d'Els Superherois, formació que va néixer del projecte Pop Per Xics i que compta en les seves files amb un altre ripollès, Vicenç Musté (baix), va sortir a la llum tal com estava previst el dia de Sant Jordi. Però la crisi del coronavirus va frustrar la il·lusió d'estrenar-lo en un concert benèfic. “Havíem començat a estudiar un projecte de mecenatge de la Fundació Sant Joan de Déu, ens va agafar en ple procés”.

Davant de la impossibilitat de portar-ho a terme, va sorgir la idea de fer la rua pels carrers, respectant les normes del confinament, és a dir, només amb dos dels set components de la formació dalt la plataforma per guardar les distàncies. Organitzar-ho no va ser gens senzill. Calien els permisos dels dos ajuntaments, el dels Mossos per transitar per la carretera N-260 fins a Campdevàrol i el del mateix centre hospitalari. “La veritat és que tothom hi va posar molt de la seva part per fer-ho fàcil”, diu Costa. Els acompanyava un càmera, i a través del perfil d'Instagram del grup es podia seguir en directe la singular rua.

El disc *La gran aventura* conté set temes, tot i que en realitat estan *desdoblats*

A l'hospital van llegir missatges de suport per als sanitaris i malalts

perquè n'hi ha una versió per a karaoke, “perquè ens ho demanen molt”. La gravació es va fer a l'estudi de David Rosell, productor de Txarango i Els Catarres, entre d'altres grups. Va ser el pas definitiu perquè el projecte d'Els Superherois, nascut en el marc de la companyia Pop Per Xics, agafés volada amb cançons pròpies. Fa uns dies van avançar la primera, *Anem d'excursió*, en un videoclip. En el rerefons de la música hi ha un missatge relacionat amb els valors. “Els poders que tenen tots els superherois són aquests, els valors”, explica Costa, que és pare de dos fills i que, com tots els pares, sap que aquests dies no han estat fàcils.

CULTURA EN TEMPS DE CORONAVIRUS

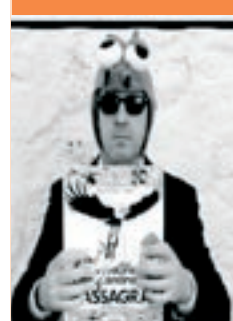
► Expliqueu-nos la vostra experiència i envieu-nos fotos o vídeos

646 079 023

Poetes de Sant Julià

Encara dins dels actes de Sant Jordi, Sant Julià de Vilatorrada va organitzar aquest divendres una tertúlia amb poetes del poble. Hi van participar Noemí Morral, que aquests dies estava estrenant la versió escènica del llibre *Camí de cavalls*; Ramon Boixeda, guanyador del darrer premi Ausiàs March amb *Les beceroles successives*; Anton Carrera, i Francesc Orenes, amb el mateix alcalde, Joan Carles Rodríguez, de moderador.

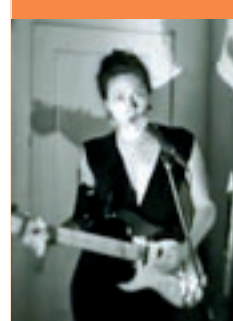
Santi Carca-sona

El percussionista torellonenc ha fet diverses i originals creacions des del confinament, la darrera de les quals va ser una original felicitació de Sant Jordi creant ritme amb llibres.

Guillem Roma

Un dels treballs discogràfics de Guillem Roma és *Connexions* (2017), amb un títol que aquests dies pren un especial significat. Agafant aquest tema, el cantautor manlleuenc es va desdoblbar, i amb aquests seus *germans* virtuals va interpretar una versió confinada del tema: “Per no oblidar el poder de la música de connectar-nos amb nosaltres mateixos, els altres, el món i el més enllà”, va dir al seu perfil d'Instagram.

Namina

La cantautora de Moià va publicar divendres el vídeo del seu tema *Un udol*. El va gravar amb el trompetista Pep Gol, cadascú des del seu respectiu confinament. El resultat és espectacular.

“L'Atlàntida ha cobert expectatives però en queden d'altres per explorar”

Entrevista a Montse Catllà, directora general de la Fundació L'Atlàntida, que compleix 10 anys

Vic

Jordi Vilarrodà

Que L'Atlàntida celebri 10 anys sense allò que li dona sentit, artistes i públic, és ben estrany, no?

No entrava en cap de les nostres previsions. Aquest aniversari l'havíem cuinat a foc lent, amb anticipació i molta cura. Definint primer què volíem, amb uns pilars ideològics que el sostenien. I desplegant després les propostes artístiques i de participació social. Era –o és– una celebració que ens il·lusionava, però esperem retrobar-la a finals de setembre. En el pitjor dels escenaris, ens plantejem modificar-la per adaptar-nos a les normatives del moment, o emplaçar-nos a la primavera de 2021. De tota manera, ara pensem en l'inici de la temporada retorbant-nos amb el nostre públic.

L'Atlàntida ha respost a les expectatives? Es plantejava com un edifici que havia de ser quelcom més que un simple contenidor.

Hi havia moltes esperances, dipositades aquí. Des de la concepció del projecte, L'Atlàntida ja va despertar diferents inquietuds. Ha cobert expectatives i necessitats històriques de la ciutat i el seu entorn, però n'hi queden d'altres per explorar i consolidar.

És evident que s'ha fidelitzat un públic, i les xifres d'ocupació ho confirmen. Però se n'ha creat de nou?

De la primera etapa de L'Atlàntida, en destacaria el nivell de fidelització del públic i del mecenatge. Més enllà d'això, s'ha treballat per crear nous públics des de la relació amb col·lectius i fer-los partícips del projecte. Anar a buscar més públic no vol dir més espectadors sinó persones i col·lectius que s'impliquin en la definició de l'equipament, que vulguin participar en dir-hi la seva.

És a dir, que no siguin uns espectadors passius, que seuen en una butaca i miren allò que hi ha a l'escenari...

La participació la concebem des de l'àmbit artístic –que la gent pugui pujar dalt de l'escenari– i també en la gestió del projecte. Evidentment que hi ha uns professionals que han de portar-la, però s'han d'establir els canals necessaris perquè la ciutadania pugui tenir-hi

Montse Catllà, en una imatge de quan va prendre possessió del càrrec, des del seu despatx a la Casa Serratosa

Felicitations del món de l'escena

Vic Al llarg del cap de setmana, s'han rebut felicitacions del món de les arts escèniques pel desè aniversari, que s'han penjat a les xarxes socials. Entre elles la de l'actor vigatà Ivan Benet (a la fotografia), que recita un poema de Joan Brossa mentre fa un ocell de paper. També a Instagram es pot veure en línia una mostra del contingut de l'exposició

“L'Atlàntida en construcció”, que aquests dies s'hauria hagut de visitar, sobre l'arquitectura de l'edifici.

veu. En aquest sentit, també hem reforçat el treball en xarxa, amb els altres equipaments de Vic o de Catalunya.

La xarxa comença per la mateixa Atlàntida, on hi conviuen els espais d'auditori i teatre amb els de docència de l'Escola de Música i Conservatori. Aquesta fórmula, que no és gaire habitual al país en un

“Voldria entendre que ningú s'havia plantejat mai una Atlàntida elitista”

sol edifici, ha funcionat bé?

La concepció arquitectònica que preveia això ha estat un valor afegit a totes les prestacions tècniques que són implícites a un equipament com el nostre. Més enllà de la convivència veïnal hi ha hagut un projecte conjunt. Evidentment, cadascú ha de tenir la seva identitat,

però hem de ser capaços de poder construir quelcom compartit, que ens projecta a nivell de país. I ha donat els seus fruits, penso que ens hem singularitzat com a model de referència al país. El tipus de ciutat que és Vic –això de la *mesura humana*– també ho fa més possible.

L'Atlàntida d'ara és més oberta a la diversitat cultural i social de Vic que la de fa deu anys? Va néixer amb una aura d'elitisme, o si més no així ho veien alguns.

Voldria entendre que mai ningú no s'havia plantejat una Atlàntida elitista. En qualsevol cas, s'ha avançat. L'accessibilitat social –també funcional– hi és en tots els equipaments culturals del país. Vam ser pioners a adscriure'ns al programa Apropa Cultura, per exemple. Hem incrementat els usos per a entitats sense ànim de lucre, per exemple, per accedir als espais de L'Atlàntida a tarifes assequibles. I s'ha fet molt de camí amb entitats

socials de l'entorn, i el desè aniversari en serà una bona expressió. O la idea d'incorporar agents locals a la programació estable, amb els cicles Música de Prop i Teatre de Prop.

I aquest futur immediat tan incert que tenim per davant? Com serà? Està clar que els equipaments culturals seran els darrers a nor-

“Tenim clar que no podem obrir nova temporada igual que abans”

malitzar la seva situació.

Aquesta crisi posa en evidència la fragilitat i la precarietat del sector artístic. Tenim clar que no podem obrir la nova temporada en les condicions que teníem abans. Potser la normalitat no la recuperarem fins a un termini més llarg. La part positiva de tot això és que

s'ha constatat que la cultura és un bé de primera necessitat, gairebé imprescindible en la condició humana. Ens plantejem de no abandonar aquesta nova connexió amb el públic.

Hi ha canvis d'aquests dies que són irreversibles?

Segurament. Nous canals de relació, nous formats més immediats. Això que hem hagut d'assumir de forma inesperada ja no ho abandonarem. Teníem un pla de formació en aquest sentit que l'havíem de complir en anys, i ho hem fet en un sol salt endavant, salvant la distància digital en generacions d'artistes i tècnics que s'hi ha posat a fons. És un bagatge que ens ha de servir per apropar-nos a nous públics. No ho vull veure tot negatiu: allò que teníem ho recuperarem de forma gradual, però complementat amb altres maneres de viure la cultura.

Us imagineu una reobertura amb espectadors separats per butaques buides?

El pla B és aquest, la possibilitat de desdoblant funcions, de reduir aforaments. Per exemple, passar espectacles de la sala 2 a la sala 1 perquè els espectadors estiguin separats. I no serà només qüestió de distàncies, sinó adoptar algunes mesures preventives com les mascaretes. Potser ens estem avançant molt, però ho preveiem.

I a l'escenari? No podrà haver-hi molts actants...

S'haurà de veure. Per això, l'*Oda a Verdaguer* que fèiem pel desè aniversari i que implicava més de dues-centes persones l'hem ajornada a la primavera.

No ens imaginem una simfònica amb tots els músics a tocar... o segons quines obres de teatre!

Aquí confio molt en els creadors artístics, que trobaran noves maneres de posar en escena. Vull pensar que trobarem sortides, tant els gestors culturals com els creadors, per fer compatible la nostra feina amb les normatives. Sí que és veritat que ens ho posaran difícil, perquè les expressions artístiques són d'emocions, i les emocions impliquen apropament. No serà fàcil, però haurem de fer-ho ni que sigui de manera temporal, perquè la nostra reincorporació serà per fases.

Què en quedarà, de tota aquesta situació insòlita?

Que la creativitat és infinita, i que la humanitat necessita la cultura, com deia abans. La prova és que tots ens hi hem agafat, aquests dies, a les propostes culturals i d'educació artística. Però també és cert que aquesta cultura *confinada* s'ha transmès des de la gratuïtat. I això no podrà continuar indefinidament.

ALBERT LLIMÓS

TW @LATANTIDAVIC

S'han pogut rescatar imatges inèdites, bona part de les quals han sorgit de fons particulars

Un llibre recull 170 fotografies històriques del Sant Joan antic

St. Joan de les Abadesses

J.V.

Fins a 170 fotografies antigues, bona part de les quals inèdites, han quedat recollides al llibre *Sant Joan desaparegut* (Ed. Efadós), que aquest Sant Jordi va sortir a la llum malgrat el confinament. Tot i que no se n'ha pogut fer la presentació pública que estava prevista, sí que ha arribat a les llibreries aquest volum, amb les imatges seleccionades i identificades pel santjoaní Marcel Miquel.

L'editorial que el publica, dins d'una col·lecció que ja suma 95 volums dedicats a diferents poblacions de Catalunya, és la mateixa que va editar ara fa cinc anys *L'Abans. Sant Joan de les Abadesses*, amb més de 800 pàgines, que recollia fotografies de la vila d'entre els anys 1868 i 1976. El treball de recerca va permetre aflorar més de 5.000 imatges. Les del llibre actual, però, són en la seva gran majoria inèdites, perquè després d'aquella recerca han continuat sorgint fons particulars destacats, alguns dels quals han ingressat a l'Arxiu Municipal. Un d'ells és el del poeta santjoaní Josep Picola, i l'altre el del fotògraf Eudald Esteve. Aquest últim resulta espe-

Una vista general de Sant Joan de l'any 1912, amb el pont Vell en primer terme, d'autor desconegut

cialment interessant perquè Esteve ha cobert com a fotògraf professional un període de gairebé 80 anys d'activitat, des que tenia 16 anys i anava a fotografiar a l'estació les persones que baixaven o pujaven al tren fins que es va jubilar l'any 2004. "Als seus 95 anys, ha continuat pendent de les últimes novetats tecnològiques", explica la regidora de Cultura, Maria Rosa Fraxanet. L'Ajuntament tenia intenció de retre-li un homenatge coincidint amb

la presentació del llibre, que quedarà pendent per a quan sigui possible. "Són d'una qualitat no habitual en fotògrafs de poble", diu Miquel.

Entre les imatges inèdites en destaquen de l'interior de l'església de l'antiga església parroquial de Sant Pol, que mai no s'havia vist en fotografia. També hi ha algunes imatges de principis del segle XX, amb la tècnica d'albúmina, d'autor desconegut, especialment interessants perquè mostren la vida de

Sant Joan. El conjunt del llibre es divideix en tres grans apartats: el primer, dedicat a la Vila Vella; el segon, a l'Eixample de principis del segle XX, i el tercer, als barris del Roser i l'Estació, les colònies industrials i els masos, "dibuixant en conjunt un recorregut pel poble", diu Miquel. Jaume Campderrós, de l'editorial Efadós, preveu que amb el fons de Sant Joan puguin sortir altres llibres temàtics de la mateixa col·lecció.

Centelles convida a celebrar el Dia de la Dansa 'confinat'

Centelles Aquest dimecres se celebra el Dia Mundial de la Dansa, que a Osona tenia diverses activitats programades que s'han hagut de suspendre. A Centelles, però, conviden a celebrar-lo des de casa "convertint les xarxes en una festa del moviment". La Regidoria de Cultura de l'Ajuntament demana que es pengin a les xarxes coreografies amb la música que tothom vulgui acompanyades de les etiquetes #BallemaCasaDiD20 i #Centellesdesdecasa. El missatge d'enguany per a aquesta celebració és de Montse Otzet. També s'oferirà des de les xarxes l'espectacle de dansa infantil *Zaquizamí*, de la Cia. Roberto G. Alonso i amb la ballarina Laura Marsal.

L'ACVic convoca la QUAM Jove sobre art, joc i natura

Vic L'ACVic Centre d'Arts Contemporànies ha convocat per entre els dies 14 i 17 de juliol una nova edició de la QUAM Jove, destinada a nens i nenes d'entre 8 i 12 anys. Es tracta d'un taller intensiu, amb participació limitada, que té per objectiu explorar "una relació a tres bandes entre art, joc i natura", en un espai natural i des de la perspectiva de l'art contemporani. Al llarg dels quatre dies es combinen les activitats de formació amb les que tenen lloc en contacte amb l'entorn.

Pòquer per a la investigació

Una cinquantena d'artistes del Ripollès hi han donat obres

Ripoll

Cèlia Forment

Per a alguns artistes del Ripollès ha estat una constatació de talent i per a altres una oportunitat per mostrar per primera vegada una habilitat creativa fins ara amagada. El projecte "Artistes pel confinament" ha evidenciat per als més de 50 creatius que el conformen, això sí, la voluntat d'involucrar-se en la lluita contra la Covid-19.

Un total de 54 il·lustradors, pintors, grafistes, dissenyadors de moda, interioristes, joiers, animadors o escultors del Ripollès han creat, conjuntament, una baralla de cartes de pòquer feta amb obres inèdites dissenyades durant el confinament. Cada carta, per tant, estarà feta

per un artista diferent (52 cartes + 2 comodins).

Els objectius del projecte són dos. Principalment, promocionar els creadors d'art gràfic de la comarca i, també, recaptar fons per a la recerca de solucions a la pandèmia. "Una baralla de cartes està a l'abast de tothom i, sovint, és una gran solució a l'avoriment i el malestar que ens pot causar el confinament", diu Eduard Puig, un dels impulsors. Tot i que l'aturada parcial de l'activitat econòmica en dificulta la distribució, les baralles es podran comprar a comerços locals de la comarca quan obrin i també es poden adquirir en línia. La repercussió de la iniciativa ha estat "immediata" i així ho constata el nombre de seguidors del compte

d'Instagram d'Artistes pel Confinament. "D'ençà que la baralla va començar a publicitar-se, ens han contactat molts artistes que li encantaria participar en el projecte", explica Puig. Malauradament cada carta ja estava dissenyada però no tanquen la porta a llançar un segon producte.

LUCRE ZERO, AJUT TOT

A banda de donar visibilitat als artistes de la comarca, la iniciativa busca recaptar diners per reforçar la protecció contra el virus. "Artistes pel confinament no neix amb la finalitat de lucrar-se'n i, per això, donarem tots els diners a la investigació". La destinació dels fons recaptats es decidiran amb la Creu Roja de Ripoll.

Creacions de Jordi Maideu, Eudald Alabau, Jordi Vilalta i Paula Penas

ESPECIAL RIPOLLÈS

Una cooperativa a El Verdaguer

Cinc persones estan engegant un projecte d'economia social i solidària en aquest mas d'entre Ripoll i Sant Joan

St. Joan de les Abadesses

Ariadna Reche

Oculta entre l'espès boscatge del Ripollès, a mig camí entre Sant Joan de les Abadesses i Ripoll, hi ha la masia El Verdaguer, una construcció d'envergadura considerable que data del segle XIV i que es troba parcialment en ruïnes, després de dues dècades deshabitada. La finca tampoc disposa ni de llum ni d'aigua. Ara, cinc persones se'n faran càrrec durant els pròxims vint anys, amb la intenció de formar-hi una cooperativa i sumar-se a iniciatives prèvies a la comarca per fomentar el comerç just i el consum responsable.

La idea és traslladar-se a viure junts a la finca, un cop sigui més habitable, i engegar-hi tota una sèrie d'activitats. Tots són procedents de Barcelona i és el primer projecte d'aquestes característiques en què s'involucren. Fa dos estius, van formalitzar un contracte amb els actuals propietaris que inclou una concessió de deu anys per renovar-la i deu més de lloguer. "Ens agradaria poder firmar com a cooperativa, perquè s'ajusta més

Vista parcial de la històrica masia, actualment en fase de restauració

al projecte que estem engegant", explica Clàudia Serrahima, una de les integrants del grup.

De moment, només hi treballen a l'estiu perquè han de dormir al ras amb tendes de campanya. L'any passat, van rebre agraïts l'interès de diverses persones que van accedir-hi, desinteressadament, per ajudar-los a fer els primers passos de la reconstrucció. "No esperem tenir-la llesta fins a d'aquí almenys dos anys. Ens autofinancem i necessitem anar-ho fent a poc a poc, per recollir els diners que ens calen per aconseguir-ho", explica Serrahima.

Una de les visites més especials que van rebre a El Verdaguer va ser la de la santjoanina Roser Sala amb la seva família. "Va ser molt emotiu. Ens van estar explicant com era la casa i on podíem aconseguir l'aigua. Estem molt contents de tenir aquesta relació perquè ens ajuda molt a conèixer la casa", diu Serrahima. Sala va viure prop de vint anys a la finca, dels 7 als 26, on els seus pares feien de masovers. "Tornar-hi va ser un fil de connexió amb els que encara viuen a les masies del costat i amb els meus pares, que ja no hi són. També amb el nou projecte per poder-los

explicar com era tot", comenta Sala.

Encara que el projecte es troba tot just en una fase inicial, l'equip disposa d'un referent a la comarca ja constituït que els està ajudant en tot el procés de formació. El Cercle Garrotxa Ripollès, instaurat al mas La Sala de Sant Pau de Segúries, és una cooperativa que fomenta l'economia social i solidària a la Garrotxa i al Ripollès des de fa poc més d'un any. El camí està traçat.

ESTAMPACIONS METÀLIQUES

DIAZ, SL

CIFB-17469131

TEL. 972 70 10 21 · FAX 972 71 57 28
C.PUIGBÒ, S/N 17500 RIPOLL

El teu futur comença aquí!

TECHCAMPUS

Preparem els professionals que donaran resposta a les necessitats de la indústria del futur. Oferta formativa entorn de la tecnologia i la Indústria 4.0

- CFGS EN ROBÒTICA, AUTOMATITZACIÓ I MECATRÒNICA
- CFGS EN DISSENY I PROGRAMACIÓ EN FABRICACIÓ AVANÇADA

 FORMACIÓ DUAL CONTRACTE REMUNERAT ESTUDIA I TREBALLA	 100% INSERCIÓ LABORAL	 ACCÉS DIRECTE GRAU UNIVERSITARI	 PART DELS ESTUDIS FINANÇATS PER LA FUNDACIÓ
 CENTRE PREPARADOR CAMBRIDGE SCHOOL	 GRUPS REDUÏTS ASSESSORAMENT PERSONALITZAT	 PRÀCTIQUES EN EMPRESES INTERNACIONALS	 ALLOTJAMENT PER ESTUDIANTS

Matrícula Oberta www.fes.cat | T. 972 70 11 31 | info@fes.cat

Generalitat de Catalunya Departament d'Educació
A R
Cambridge English Scale Preparer Centre
Erasmus+

Entrevista a Sílvia Orriols, regidora no adscrita de l'Ajuntament de Ripoll

“Prefereixo ser sincera que no pas políticament correcta”

Ripoll

Jordi Remolins

Sílvia Orriols ha deixat de representar el FNC, però es manté com a regidora de l'Ajuntament de Ripoll sense estar adscrita a cap partit.

Estar en un consistori on digui el que digui serà ignorat o votat en contra per la resta no ha de ser fàcil.

Les coses importants mai no ho són. Encara que pugui semblar estrany, l'actitud de la resta de regidors s'ha convertit en una motivació important a l'hora de defensar les propostes. M'he adonat que com més les argumentes, més incoherent i forassenyada sembla la seva posició. Sospito que ells també ho comencen a veure, darrerament es justifiquen molt i semblen incòmodes.

Es penedeix d'haver-se presentat a l'alcaldia?

Diguem que sabia que hi hauria pols i tot i així vaig voler anar a l'era. Defensar ideals és una opció per al qui no en té, per al qui en té és un deure. No me'n penedeixo, malgrat que ha set força més dur del que em pensava. Fer d'opositora davant un equip de govern uniforme, format per 16 regidors, no és fàcil ni agradable.

Amb la resta de grups no hi ha entesa de moment. Tampoc n'hi ha acabat havent amb el Front Nacional de Catalunya. Quines van ser les discrepàncies?

La imminència d'unes eleccions catalanes va fer que l'executiva es plantegés pactes electorals i aquests pactes incloïen deixar de parlar de determinats temes. Nosaltres no podem lleialtat a unes

sigles, sinó als 503 ripollesos que ens han votat.

Ser regidora no adscrita li fa perdre alguns privilegis. El seu marge de maniobra quedarà encara més reduït?

En realitat només perdo el dret d'assistir a la junta de portaveus. Puc continuar assistint a les comissions informatives i continuo formant part del patronat. No crec que tot plegat ens afecti massa. L'important és continuar defensant els interessos dels ripollesos i fer valer les propostes que vam presentar al nostre programa electoral.

Si les eleccions se celebrassin avui tindria el mateix nombre de vots?

Voldria pensar que més, els comentaris que rebo són molt positius, fins i tot per part de persones que no ens van votar. De totes maneres, el vot és secret i canviant, es fa difícil d'endevinar.

Entén que la qualifiques sin de xenòfoba abans d'haver-se pronunciat?

No entenc aquesta desqualificació ni abans de pronunciar-me, ni després. És un terme vergonyosament banalitzat, que s'etziba sense cap tipus de prova i que la majoria de partits empenen com a arma llancívola contra l'oposició que no poden aturar amb arguments i debat.

Les seves opinions a les xarxes socials hi devien tenir alguna cosa a veure?

Les xarxes socials ens ofereixen l'oportunitat de fer arribar la nostra veu arreu de la nació. Catalans d'un cantó i de l'altre es reenvien el nostre missatge, formant una cadena que doblega amb facilitat qualsevol cordó sanitari. Els qui no comptem amb

Sílvia Orriols

el vistiplau de la premsa hem d'aprofitar aquest invent i no deixar res al tinter.

Fa més d'una dècada vostè era una de les impulsores de la revista L'Intransigent. Aleshores també es va prohibir que es repartissin en espais públics de Ripoll.

El nacionalisme català sempre ha tingut tres enemics; els imperialistes espanyols, el jacobinisme francès i els desarrelats catalans; per desgràcia on no hi arriba un, hi arriben els altres. Tots tres, però, acaben pecant d'ingenus perquè la censura no pot impedir els sentiments. Qui estima Catalunya no dedicarà una dècada a salvar-la, hi dedicarà tota la vida. La censura no serveix per a res.

Alguns dels articles que hi signava no serien políticament correctes...

En general, res del que escrivia, escric, deia ni dic, és políticament correcte. En aquesta vida pots ser dues coses: políticament correcte o sincer. La sinceritat sempre m'ha semblat més romàntica.

Parlar d'immigració és tabú ara mateix a Ripoll?

Juraria que ho era molt més abans que ens presentéssim a les eleccions. La "por freda" que els mitjans i els partits havien anat imposant s'esquerda davant la nostra pretensió de posar fi, en veu alta, al pensament únic.

Pensa que l'escenari ripollès després de l'atemptat es va tancar en fals?

Evidentment. L'islamisme radical continua obrint centres de culte per propagar l'odi contra els qui considera infidels, se saben impunes davant d'una administració que per no ser acusada d'islamòfoba cedeix contínuament, posant en risc la seguretat i vida dels catalans. Un terç dels centres de culte islàmic del nostre país són salafistes, una de les branques més radicals de l'islam.

Com ho hauria gestionat el seu grup?

No hauríem permès que es culpabilitzés la societat ripollesa. Tampoc hauríem tin-

gut tantes deferències amb els familiars dels assassins. L'administració es va abocar a ajudar-los psicològicament i econòmicament sense ni tan sols haver-ne descartat la complicitat. Un cop obert el sumari, es va demostrar que alguns d'aquests familiars tractaven els culpables com a màrtirs i no pas com a assassins. Molta gent que feia proclames públiques per la pau a Ripoll després dels atemptats havia consentit els discursos extremistes de l'imam dins la mesquita. Nosaltres hauríem actuat amb molta més prudència cap als cercles propers als terroristes i amb molta més empatia cap al conjunt de la societat ripollesa.

Què diria als que la qualifiquen de rèplica independentista i patriota de la Plataforma per Catalunya?

El meu equip i jo provenim de l'independentisme, hem set nacionalistes catalans tota la vida. No som antiimmigració. Volem una immigració que no representi una pèrdua de valor del mercat de treball ni una amenaça per a la seguretat i la cultura catalanes, independentment del seu origen. Estats de primer nivell com Suïssa i Dinamarca, són ultradretans? Ells apliquen mesures de sentit comú a l'hora de regular la immigració i el meu equip i jo creiem que el futur Estat català ha de fer el mateix; Catalunya té una capacitat limitada d'acollida.

Que la defineixin ideològicament com a ultradreta la molesta especialment?

Em molesta que hi hagi persones per a qui "ultradreta" sigui sinònim de "pensar diferent". En general, el que més em desagrada és la ignorància amb què es fan servir paraules tan gruixudes. Però no m'hi capfico; són els mateixos que afirmen que la identitat catalana no està en perill, que el PSOE és una formació democràtica o que cal dialogar amb el regne estranger que fa segles que ens saqueja i ocupa.

Entre tots ho aconseguirem!

Consell Comarcal del Ripollès

Amb la prudència i la responsabilitat de tots, al Ripollès, vencerem el coronavirus

Aquells no tan feliços anys

El santjoaní Marcel Miquel ha regirat les hemeroteques digitals buscant la crònica negra del poble de finals de segle XIX i principis del XX i ho ha anat resumint a través de Twitter

St. Joan de les Abadesses

Joan Garcia

Diuen alguns psicòlegs que ens atrauen els documentals o les pel·lícules de crims o de por perquè ens permeten viure experiències extremes d'una forma controlada i sense perill –com quan pugem a una muntanya russa–. Les plataformes digitals van plenes d'aquests continguts, però l'exemple més icònic va ser el setmanari sensacionalista *El Caso*, i el darrer projecte d'èxit, la sèrie *Crimis* de Carles Porta a TV3. Fa més d'un mes, la versió radiofònica d'aquest programa va tractar un cas que en el seu moment va sacsejar Sant Joan: l'assassinat de la psicòloga Anna Permanyer, família que encara estiujeja a la vila. Seguint les petjades d'aquest programa de *true crime*, però amb la separació afectiva que donen més de 100 anys de distància, el santjoaní Marcel Miquel ha estat recopilant casos

Dibuix de l'enterrament de Raimon Casellas, pel seu amic Ramon Casas

d'assassinats, atemptats, suïcidis o morts violentes de les hemeroteques digitals de la premsa històrica i els ha anat resumint a Twitter. Just aquesta setmana ha acabat la franja que va del 1890 al 1920, i les desgràcies no són poques.

Les morts o accidents permeten veure com la nostra societat ha millorat en molts

aspectes, a través de casos reals i locals. En 30 anys van morir molts infants atropellats per carros, o que queien en forats o des de llocs molt alts, moltíssims accidents laborals i extremitats amputades, o innombrables disputes que acabaven amb pistoles o dinamita pel mig. L'any 1893, per exemple, va esclatar una bomba a la plaça

Major abans d'una ballada de sardanes, si bé només hi va haver sis ferits, entre els qui estaven jugant a cartes dins del bar on va esclatar. Dos anys més tard, el veí Esteve Casademunt es va presentar al poble amb una mà amputada dient que s'ho havia fet en una caiguda, però "es va descobrir que li havia explotat un cartutx de

dinamita que tirava al Ter per pescar". El 1900, a les mines de Surroca, Robert Salandé va clavar ganivetes a l'obrer Amador Menéndez, que l'havia increpat "per haver-se guanyat la confiança de la seva mare i la seva germana, de qui era hoste". Alguns fets fan posar trist, especialment els relacionats amb infants, i d'altres poden tenir una vis còmica, especialment pel llenguatge emprat per la premsa. D'altres fan reflexionar, com els que expliquen desenes de morts en diferents pandèmies a la vila, que cada una d'elles van acabar afectant més del que ho està fent el coronavirus.

Quasi cap notícia d'aquestes es recorda avui. Potser la que va tenir més ressò és la del suïcidí de l'escriptor, periodista i crític d'art Raimon Casellas, personatge clau del modernisme, l'any 1910. L'enterrament de Casellas, que havia adquirit un nínxol al poble i que morí atropellat pel tren, va ser immortalitzat pel pintor Ramon Casas. L'any 1994 es va exhumar el cadàver per comprovar i corroborar que les restes corresponien al crític d'art. Podeu seguir-ho tot plegat amb l'usuari @marcelmiquel o l'etiqueta #CrònicaNegraStJoanAb.

FESTA MAJOR VIRTUAL

Sant Eudald de Ripoll

11 de maig

Segueix-nos a les xarxes

@lacomideripoll

Comi de Ripoll

Records de festa major

Envia'ns el teu *Record de festa major* de Ripoll!

Una fotografia, un petit vídeo, una anècdota.

Per correu electrònic: joventut@ajripoll.cat o museuetnograficripoll@gmail.com

O per Instagram o Facebook amb l'etiqueta #recordsdeFMRipoll.

Fes menció a:

@Comi de Ripoll i @Museu Etnogràfic de Ripoll

@lacomideripoll @museuripoll

Ajuntament de Ripoll

Més info: www.ripoll.cat/cultura

ART
CULTURA
TRADICIÓ

#RipollActua

km.0

CANAL YOUTUBE
RIPOLL CULTURA – ART, CULTURA I
TRADICIÓ DE KM 0

Des de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Ripoll obrim un canal de YouTube, "Ripoll Cultura", amb l'objectiu que entitats i associacions, artistes, músics, actors i els gestors culturals dels equipaments municipals puguin mostrar Art, Cultura i Tradició de proximitat.

Segueix-nos a: <https://ves.cat/etwQ>

Si tens una proposta:

posa't en contacte amb cultura@ajripoll.cat

Programa guanyador del concurs de cartells de la festa major.
Autora: Roser Alabau Vilella

L'aturada sobtada de les competicions per la Covid-19 va agafar alguns esportistes a les acaballes de la seva trajectòria i valorant la

seva retirada. Alguns ja han decidit ajornar un any el moment per poder-se acomiadar jugant i d'altres ho estan meditant.

La retirada pot esperar?

Esportistes com Juli Garrote, Maria Díez o Jordi Pla començaven a pensar en el comiat de pistes i camps, però l'aturada o cancel·lació de les lligues els fa pensar en una pròrroga

Vic/Manlleu/Camprodon

Esther Rovira

El comiat acostuma a ser un moment important a la vida de tot esportista, especialment en la dels que han tingut una llarga trajectòria. És un dia per recollir l'agraïment i reconeixement de companys i aficionats després d'anys de vivències i dedicació a un esport. Per això, acostuma a ser habitual començar-hi a pensar en els darrers anys de carrera, quan la decisió de retirar-se va madurant temporada rere temporada. Enguany ningú podia preveure un final de curs escapçat per la crisi sanitària del coronavirus i alguns dels que tenien en ment deixar l'esport han aprofitat aquests dies de confinament per valorar l'opció d'allargar una temporada més i poder-se acomiadar disputant els últims minuts.

És el cas de la jugadora d'hoquei patins Maria Díez, que ha decidit continuar i ja ho ha comunicat al seu club, el CP Manlleu. La igualadina establerta a Manlleu havia deixat anar a principis de curs la intenció de penjar els patins –després d'acomiar-se ja de la selecció estatal,

amb qui ha aconseguit un Mundial, dos Roller Games i quatre Europeus–, però la bona temporada del seu equip, líder en solitari de l'OK Lliga femenina i classificat per a la final a quatre europea i la Copa de la Reina, li ha fet recuperar la il·lusió. “He vist que m'ho estava passant molt bé i que tenia ganes d'entrenar, aprendre i millorar. Som un equip molt unit i hi ha bona relació amb

Díez i Pla volen continuar i Garrote encara no ho sap

els entrenadors, cosa que fa que les sensacions siguin bones”, assegura la jugadora, que és també la màxima goleadora de la competició regular. Díez, de 30 anys i una trajectòria de 22 jugant a hoquei, no s'ha tornat a calçar uns patins des del dia que es va confinar i confessa que també ha constatat “que a mi m'agrada molt jugar i no ho porto gaire bé, això d'estar tants dies tancada a casa”.

Un cop decidit que posposi la retirada, però, la jugadora

formada a l'Igualada Femení i que va viure la major part de la seva trajectòria al Gijón –va aconseguir-hi dues copes de la Reina, dues OK Lligues i un Copa d'Europa– no té clar si serà només per a una temporada. “Ara ja no m'atreveixo a dir res més perquè ja em semblava que aquest seria l'últim any. És evident que estic al final de la meua carrera i si la que ve no és l'última serà la penúltima. Ara ja vaig any a any i depèn molt de com ho vius dia a dia”, diu.

Com la resta de jugadores i jugadors d'OK Lliga, Díez està pendent aquests dies de la decisió que prengui la Federació Espanyola de Patinatge sobre si continuen les lligues o les donen per finalitzades. “A Manlleu ens agradaria acabar, encara que sigui al juliol o l'agost. No sabem quan ni com i evidentment seria amb tota la seguretat sanitària que toca, però hem treballat molt i hem fet una feina molt ben feta. No havíem guanyat res però ho teníem de cara i pensar que pot acabar en blanc és un cop dur per nosaltres”, explica, si bé afegeix que “òbviament acceptarem el que es decideixi”.

Maria Díez, envoltada de jugadores del Voltregà, en un dels derbis d'aquesta temporada

Jordi Pla defensant en un partit d'aquest curs, on ha acabat fent d'entrenador-jugador

Per a qui també ara a final de temporada arribava “el millor” era per al Club Bàsquet Vic de Juli Garrote. L'equip feia jornades que era líder destacat del seu grup de la Lliga EBA i havia de disputar el play-off d'ascens a LEB Plata. “Sap greu amb la temporada que estàvem fent no acabar-ho de gaudir fins al final,

però segurament donaran l'ascens als primers perquè és el més just amb un 80% de la competició disputada”, opina el vigatà. Veient justament que el final de temporada podia ser rodó, el capità del conjunt vigatà i de 38 anys s'havia començat a imaginar el seu comiat de les pistes. “A aquesta edat t'ho has de plan-

COM ESTÀS VIVINT LA CRISI DEL CORONAVIRUS?

Laura Díez
(Manlleu)

“Pels que estem acostumats a fer esport pràcticament a diari, el confinament ens ha fet reinventar. Com a entrenadora he passat propostes setmanals per poder fer dins de casa, i com a jugadora des del CB Tona ens han anat passant propostes de treball de core, força general i el preparador físic del club ha fet algun directe des d'Instagram. Això ha fet que no ens desenganxem del bàsquet, tot i la realitat complicada per tornar a competir aquesta temporada, fet que ha provocat que comencem a buscar altres rutines, en el meu cas el ioga, que fa uns anys ja havia practicat, i videotrucades conjuntes amb la colla per motivar-nos els uns als altres.”

Roger Tuneu
(Taradell)

Un dels objectius de l'esportista taradellenc enguany era fer la Transpyr, una travessa de BTT pels Pirineus de set dies i uns 800 quilòmetres entre el 14 i el 20 de juny: “Un dels al·licients era, a banda del nou recorregut, que acabava el dia del meu aniversari”. La prova s'ha anul·lat i el coronavirus l'ha agafat a Borrassà, on la seva parella té un negoci i l'ajuda: “No tinc ni bici i amb el poc temps de què dispo faig core, hipopressius, estiraments, sessions de Pilates o ioga basats en tutorials en línia. Una mica per mantenir el cos en forma”, explica esperant tornar a la normalitat al més aviat possible per a un amant de l'esport a l'aire lliure.

Juli Garrote, en una acció d'atac d'aquest any al Castell d'en Planes

SAGI SERNA

antigues LEB 2 i Bronze-, Granollers i ara porta set temporades al Vic. "Li he donat tot al bàsquet i encara ara vaig a entrenar quan no em veig bé de tir", afirma.

Qui també pot presumir de llarga trajectòria, en el seu cas en el món del futbol, és el vigatà Jordi Pla. Als seus 40 anys en porta 36 jugant, ja que va començar amb 4 al Vic i va passar per l'Escola de Futbol d'Osona, l'OAR i el Granollers de Juvenil, i després novament pel Vic en diferents etapes -arribant a jugar-ne tres a Tercera Divisió, la primera de les quals amb 19 anys-, l'Aiguafreda, el Tona, el Manlleu, l'Abadessenc i el Camprodon.

"Estic molt content de com m'ha anat perquè tot ha estat gràcies al treball", destaca el jugador, que enguany ha acabat fent de jugador-entrenador a causa de la destitució dels tècnics camprodonins pels mals resultats. L'experiència acumulada al llarg de tants anys als camps ha donat el seu fruit, perquè en cinc partits va ser capaç de treure l'equip de la part baixa del grup 1 de Segona Catalana, on havia estat bona part de la temporada. "He aconseguit que confessin en mi i hem competit molt", assegura. Aquestes bones sensacions juntament amb la suspensió sobtada de la Lliga per la Covid-19 és el que el motiva a continuar un any més. "Em noto bé i si les lesions em respecten em veig amb cor de continuar almenys un any més. Hem de parlar i veure què fem. A mi m'agrada entrenar, i ja ho havia fet al Vic Riuprimer femení, però si puc jugar, millor".

Tres noms destacats del futbol, el bàsquet i l'hoquei de casa nostra, els de Jordi Pla, Juli Garrote i Maria Díez, que, independentment del moment que acabin escollint per retirar-se, ja han deixat empremta als seus esports.

Dues empreses interessades en la gestió esportiva del Club Patí Vic

Vic

EL 9 NOU

Malgrat el confinament, l'administració concursal que s'ha fet càrrec del Club Patí Vic, després que la junta en funcions dimitís i presentés un concurs de creditors, continua treballant per intentar salvar l'entitat de la greu situació econòmica en què es troba immersa. Divendres va fer arribar als socis un vídeo on es presentava i on tornava a demanar, com ja va fer dies enrere amb una carta per correu electrònic, que facin l'abonament de la quota social del segon trimestre en un número de compte del club -ja que per manca de solvència no s'han pogut emetre els rebuts- per tal de garantir la tresoreria necessària per fer front a les despeses corrents del club.

En el vídeo, l'administradora concursal assegura que amb els diners de les quotes es pot buscar una solució de continuïtat que passaria per trobar una empresa gestora que es faci càrrec de l' explotació de l'activitat esportiva del club i arribar a un acord amb l'Ajuntament per a la gestió dels pavellons. La idea seria signar un contracte de llarga durada que permeti a l'empresa gestora millorar les instal·lacions amb l'objectiu de recuperar socis i assolir un equilibri econòmic. L'administració concursal ja està en contacte en aquests moments amb dues empreses que hi estan interessades per tal de mirar d'arribar a un acord. Els socis que ho vulguin poden fer arribar preguntes a l'administradora a través del correu electrònic.

Donen per acabats els Jocs Esportius Escolars de Catalunya

Barcelona El Consell Català de l'Esport i la Unió de Consells Esportius de Catalunya (UCEC) van acordar a finals de la setmana passada donar per acabades les competicions dels Jocs Esportius Escolars de Catalunya (JEEC) del present curs en les seves fases locals, comarcals i supracomarcals, un cop analitzada l'afectació de la Covid-19 en l'activitat esportiva del país. Les dues parts han començat a treballar ja per trobar la fórmula de reprendre el programa el curs vinent.

tejar per diverses qüestions, com la família i la feina. Jo tinc clar que per físic i il·lusió puc jugar. Noto que ajudo els joves i m'agrada aquesta feina. L'aparició de la Covid-19, però, em fa dubtar. Necessito temps per acabar de decidir-ho i parlar amb la família", confessa el base, que afegeix

que "vull plegar sentint-me important a pista i ara podria ser un bon moment". Format a les categories inferiors del CB Vic, Garrote va passar pel Navàs, el Sabadell, l'Almendralejo, el Plasencia i el Tarragona -època en què va viure professionalment del bàsquet entre EBA i les

El Vic TT, premiat al circuit Promeses de tennis taula

Vic Una vegada la Federació Catalana de Tennis Taula ha donat per acabades les diferents competicions de la temporada a causa de la pandèmia del coronavirus, s'ha fet pública la llista de premiats del Circuit Zona TT Promeses de tennis taula, en el qual figuren cinc esportistes de l'escola del Girbau Vic TT. En la classificació absoluta, Biel Gimeno i Arnau Miarons (a la foto), ambdós juvenils, han estat guardonats com a primer i tercer, respectivament. Raquel Larrubia i Irina Gimeno, per la seva banda, han estat les millors jugadores Infantil i Benjamí, respectivament, mentre que Àlex Moreno acaba com a primer en categoria Aleví. Com a club, el Vic TT ha estat setè. Al circuit de promoció hi han participat al llarg de la temporada més de 500 jugadors de clubs de la Territorial de Barcelona.

VIC TT

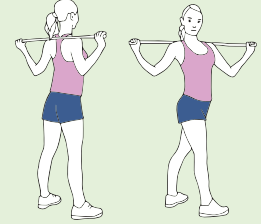
Propostes d'exercici del CEEAF de la UVic-UCC

MATINS ACTIUS

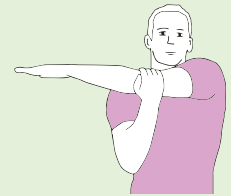
EXERCICI I

10 rotacions d'espatlles per banda amb pal

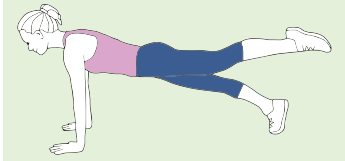
EXERCICI II

Estirament de deltoïdes 20 segons braç dret i 20 segons braç esquerre

EXERCICI III

10 aixecaments de cama estirada per banda en posició de planxa

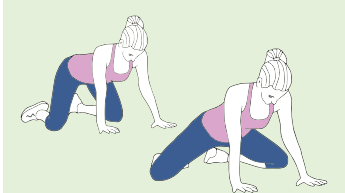
EXERCICI IV

Estirament d'adductors durant 30 segons

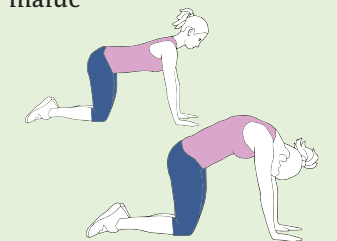
EXERCICI V

10 esquats amb pas lateral per cada banda

EXERCICI VI

10 flexions i 10 extensions d'esquena mobilitzant el maluc

COM FER LA RUTINA?

Poseu un compte enrere o utilitzeu un cronòmetre per establir un temps de treball de 10 minuts. Realitzeu totes les repeticions possibles de cada exercici seguint l'ordre indicat i utilitzant un ritme moderat. Que tingueu un bon dia!

El barri de l'Estadi i Santa Anna va ser el desè dels sectors que es van visitar dins del cicle de rutes a la ciutat titulades "Mirades singulars des dels

barris", ideades i conduïdes pel guia Xavier Cervera. Uns barris en bona part marcats pel fet d'haver estat ubicats damunt d'antics aiguamolls, que

avui n'expliquen part del traçat. L'Estadi Torras i Bages continua sent un dels grans equipaments que en marquen l'entorn.

Esport entre aiguamolls

Els barris de l'Estadi i Santa Anna van créixer condicionats al tipus de subsòl d'aquest sector de la ciutat

Vic

Miquel Erra

Resulta difícil, passejant avui pel barri de l'Estadi, d'imaginar la presència de caçadors, escopeta en mà, empaitant ànecs de coll verd entremig dels canyissers. La imatge, doncs, és ben real. Però es remunta a més d'un segle enrere, segons li havia descrit a Xavier Cervera Felip Casajoana, històric veí del barri. El record il·lustra bé l'essència de la ruta a l'entorn dels barris de l'Estadi i Santa Anna. D'una banda, perquè la gran presència d'aquífers al subsòl ha acabat marcant el devenir urbanístic del barri; de l'altra, perquè reviu'n la història requereix d'això, de moltes dosis d'imaginació.

I res millor per entomar el repte que evocar el desaparegut torrent de Sant Jaume, el soterrament del qual explica part de la traça urbana del sector. Per recordar-lo, Cervera va mostrar un plànol de 1975, previ al pla urbanístic de Joan Antoni Solans, en què el torrent encara discorria a cel obert. El soterrament condicionaria, per exemple, l'orientació de la mateixa pista de Santa Anna i esborraria, entre d'altres, la presència d'una frondosa pollancreda. Un altre valuós testimoni del curs del torrent seria un antic pont. Si avui algú excavés en un dels extrems del parc de Sant Jaume encara en trobaria bona part de l'estructura. El seu record va quedar immortalitzat, entre d'altres, en un quadre del pintor vigatà Jacint Conill.

Ben a prop d'aquell pont s'hi aixecava una de les darreres hortes del sector, la de Can Pelat, el pou de la qual encara es manté, també soterrat, en una finca particular a tocar del parc. De fet, la mateixa presència d'aiguamolls explicaria l'escassa implantació de masies en aquest entorn. Una de les últimes que perviu, avui deshabitada, és la de Can Forcada, a un centenar de metres de la finca més imponent del barri, la Torre d'en Franch.

Aquest perímetre d'aiguamolls també ajuda a interpretar el model d'habitatges de

L'Estadi Torras i Bages continua marcant l'epicentre d'aquest sector de la ciutat

ALBERT LLIMÓS

El Lorito

El curiós origen de la seu de la congregació del Sagrat Cor

Vic

M.E.

Ironies del destí. El que havia estat un prostíbul s'acabaria convertint en casa d'acollida i formació de joves treballadores amb pocs recursos. Parlem de la casa mare de la congregació de les Serventes del Sagrat Cor de Jesús o Germanes de les Obreres, que des de 1940 acull el col·legi Sagrat Cor. Primer, però, calia contextualitzar els fets. La situació de desemparament que vivien molt especialment les joves treballadores a finals

del segle XIX, en plena industrialització. En aquells temps, l'actual passeig de la Generalitat ja s'havia convertit en una de les entrades principals de la ciutat i hi van anar obrint serveis per a visitants i passavolants, com hostals, bars i, fins i tot, una casa de cites anomenada El Lorito, popularment coneguda com Ca la Maitanquis. Va ser precisament aquesta finca la que Joan Collell va comprar l'any 1897, sis anys després d'haver fundat la Petita Obra del Sagrat Cor, inicialment amb seu al carrer Nou, un espai que de

seguida els va quedar petit. Collell, que actualment té la condició de beat, havia copsat aquesta precària situació que patien les joves i va decidir oferir-los l'oportunitat de formar-se i estudiar. De seguida va comptar amb el suport de Pia Criach, nascuda a Collsuspina i òrfena des de molt petita, que amb tot just 15 anys es va convertir en la primera serventa del Sagrat Cor i va acabar governant la congregació fins a la seva mort, l'any 1939. Bona part d'aquesta història està recollida en un petit museu.

poca altura que presideixen el barri, i que van des de petites casetes envoltades de jardí fins a les anomenades cases Riera, de planta baixa i un pis, en una nova promoció que va impulsar el capellà de la Calla, mossèn Josep Guiteras, a partir dels anys 50, i de les quals avui encara en queden molts testimonis. És quan s'obre el zoom d'aquest

perímetre que hi comencen a aparèixer, a partir dels anys 60, els autèntics *gratacels* del barri, com la promoció de la cooperativa Sánchez Arjona o els pisos de la Caixa a la plaça Moragas.

Pulmó de la ciutat i espai d'interrelació per excel·lència, l'Estadi ha estat, també, bressol de diferents episodis de l'esport vigatà.

La visita feia aquí un salt a principis del segle XX, quan l'Església es va proposar de proporcionar un moviment infantil i juvenil per difondre l'esport entre els sectors més populars. El bisbe Torras i Bages, que donaria nom a l'Estadi, va encarregar la creació de l'Esbarjo Marià el 1913 com a mitjà per a la formació "física i moral" de la joventut viga-

tana, amb un primer camp d'esports avui desaparegut. La continuadora d'aquell llegat, després de la Guerra Civil, seria l'Obra Atlètica Recreativa (l'actual OAR Vic), quan el bisbat, amb Ramon Masnou al capdavant, conjuntament amb un grup de prohoms vigatans, van promoure la construcció de l'actual Estadi Torras i Bages, inaugurat l'11 de desembre de 1955. Curiosament, en aquesta mateixa parcel·la s'havia previst de construir el nou Seminari Diocesà, i fins i tot se'n va arribar a col·locar "la primera pedra", l'any 1942. Una vegada més l'existència d'aigües subterrànies va desaconsellar tirar endavant el projecte –i el Seminari s'acabaria fent a l'actual emplaçament, a tocar el Puig dels Jueus.

La ruta també va servir per rememorar una de les joies que conserva el barri de Santa Anna, l'antiga capella romànica que acollia el desaparegut hospital medieval de Sant Jaume o dels Leprosos. "La capella romànica més important que tenim a Vic juntament amb Sant Sixt", va remarcar Cervera. L'espai resta amagat dins de l'actual serradora propietària de la finca, i no és visitable.

El xef 'influencer'

Les receptes que el cuiner Nandu Jubany penja a Instagram des de Sant Julià atreuen milers de seguidors

Sant Julià de Vilatorrada

Miquel Erra/Arnau Jaumira

A part d'un dels millors cuiners catalans, Nandu Jubany sempre ha estat un gran comunicador. Segurament això ha ajudat a convertir-lo en una de les estrelles del confinament a les xarxes. La seva manera planera d'explicar receptes fa que dia rere dia milers de persones el segueixin per Instagram.

Des que va començar el confinament i es va veure obligat a tancar tots els seus restaurants, Jubany no ha parat de cuinar i no va dubtar a compartir-ho a les xarxes socials aixecant un gran rebombori. Des de l'inici del confinament, ha guanyat 76.000 seguidors a Instagram, passant dels 112.000 que tenia als 188.000 que té actualment.

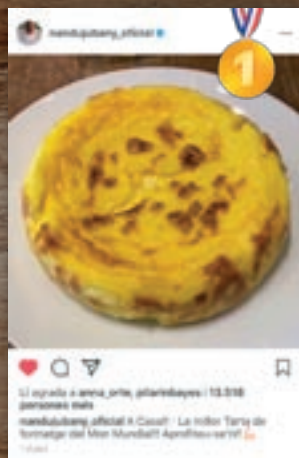
Si el seu creixement fins al febrer era de 50 seguidors de mitjana al dia, aquest març va guanyar 460 seguidors de mitjana diaris i, de moment, a l'abril l'augment diari és de 2.400 persones de mitjana.

Ja fa temps que "cuidem les xarxes i hi treballem molt", però aquesta vegada va veure clar que "havia de fer alguna cosa més", explica el cuiner, confinat al seu domicili de Sant Julià. De fet, "a casa hem de cuinar igualment", diu, tot i reconèixer que "feia anys que no cuinava plats casolans, com uns fideus a la cassola, mongetes, patates estofades o una verdureta".

Amb l'ajuda dels seus fills i de la seva dona fan uns vídeos del tot "casolans" en directe i els pengen a les xarxes. Llavors les receptes tarden poc a viralitzar-se amb gent que les comparteix amb amics i familiars i centenars

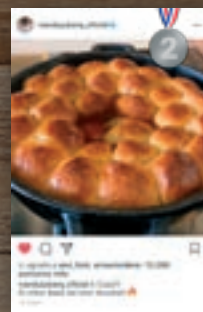

+76.000 seguidors/confinament
10.400 m'agrades/recepta
102.000 visualitzacions/recepta

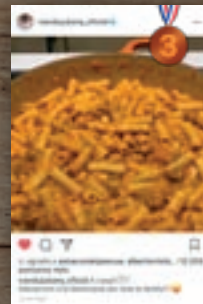

Pastís de formatge
123.744 visualitzacions
13.665 988

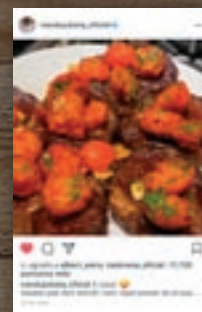
Les receptes més virals de Nandu Jubany

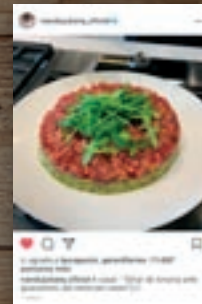
Babà al rom cremat
125.430 visualitzacions
13.401 955

Macarrons a la bolonyesa
114.340 visualitzacions
12.491 1078

Entrecot de vaca amb tomàquets
104.971 visualitzacions
11.784 798

Tàrtar de tonyina amb guacamole
104.248 visualitzacions
11.784 655

de comentaris. Jubany ha intentat presentar "receptes fàcils" i els seus seguidors, cada dia més, li ho agraeixen. "La gent ho fa i sembla que els surt bé!", exclama. La que més ha triomfat ha estat la d'un pastís de formatge que va fer l'1 d'abril i que ha tingut més de 13.665 m'agrades. La segona amb més èxit és la d'unes postres marca de la casa: el babà de brioix amb vainilla al rom cremat i gelat de nata. "És la que m'heu demanat més tots vosaltres", explicava al vídeo. "Fa cinc anys que el fem als nostres restaurants i en casaments", afegia. La tercera recepta més celebrada és la dels macarrons a la bolonyesa al seu estil, seguida d'un entrecot de vaca amb tomàquets i el tàrtar de tonyina amb guacamole.

El fet que en alguna ocasió hagi presentat productes més exclusius, com un cranc reial o foie-gras, té una explicació: "Vam tancar sis restaurants de cop. Teníem molt producte i els primers 15 dies vaig gastar el que hi havia a les neveres, tot i que molta cosa la vam repartir entre els treballadors". A més, recorda que moltes de les receptes es poden aplicar amb succedanis. Jubany també es mostra "estranyat" per algunes crítiques per la cuina d'alta gamma que té a casa. "És la cuina normal d'un cuiner que es guanya la vida amb això i que s'estima la seva feina. Jo volia una cuina domèstica bona, amb uns focs que estiguessin bé i un ambient agradable, una altra persona s'ho gastarà amb una altra cosa", defensa.

Jubany: "És tot molt incert"

Sant Julià de Vilatorrada

M.E.

L'aturada provocada per la crisi sanitària del coronavirus ha obligat Nandu Jubany a aplicar un ERTO al centenar de persones que té en plantilla entre els nou restaurants que comanda. A més, en plena temporada de banquetes per a casaments, que ara començaria, Jubany pot arribar a tenir contractats prop de 300 treballadors.

De moment ja li han ajornat totes les reserves per la primavera i part de l'estiu. Jubany té clar que "aquest any de banquetes en farem pocs, per no dir

cap; qui es vol casar en aquestes circumstàncies?". Ara mateix resta a l'espera que s'anuncii quan podrà reobrir el sector de l'hostaleria, tot i que és conscient que la represa dels seus locals també serà esglaonada. "Can Jubany o Mas Albareda seran dels primers d'obrir, però per exemple els de Barcelona, sense turisme, serà molt més complicat". Jubany encara confia a posar en marxa, a finals de juny, els dos nous establiments que tenia embastats a Eivissa i Formentera. "Tot és molt incert, perquè de moment no sabem ni les regles del joc de tot plegat", confessa.

Cuinar en temps de confinament

osona
Cuina

Oriol Sala
El Gravat

Calamars en tempura

Ingredients:

- Calamars frescos
- 150 grams de farina
- 150 grams de cervesa
- 75 ml de vinagre d'arròs

Elaboració:

- Tallem dos o tres calamars de costa a rodanxes d'un centímetre de gruix màxim.
- Per fer la tempura, mesquem 150 grams de farina amb 150 grams de cervesa i 75 grams de vinagre d'arròs i ho barregem amb unes varetes. És important que els líquids siguin com més freds millor.
- Posem a escalfar en una paella dos dits d'oli de gira-sol, i quan aquest sigui calent hi fregim els calamars en tempura fins que quedin rossos i cruixents.
- En un bol a banda, posem una base de paper absorbent i hi afegim els calamars fregits per treure'n l'oli excendent i, posteriorment, salem els calamars.

Presentació:

Podem servir els calamars acompanyats d'un tall de llimona i amb una mica de maionesa japonesa o maionesa casolana feta al moment. Aquesta recepta de tempura pot utilitzar-se en altres productes, com ara verdures fresques o tires de pollastre.

FARMÀCIES

Vic

+AUSA

C. Pare Huix, 15 | dia 27

+POU

Av. Olímpia, 5 | dia 28

+YLLA-CATALÀ

Pl. Paradís, 2 | dia 29

+TANYÀ

Pg. Generalitat, 14 | dia 30

Torelló

+NOFRÉ

C. Manlleu, 31 | dia 27

+PRAT

C. del Pont, 17 | dia 28

+BARDOLET

C. Canigó, 72 | dia 29

+ESTUDIS

C. Anselm Clavé, 2 | dia 30

Manlleu

+PIU CORNELLAS

Ctra. Olot, 61 | dia 27

+POU

C. Vilamirosa, 109 | dia 28

+LLUÏSA ROSELL

C. Montseny, 71 | dia 29

+FERRER CHAMBÓ

Pl. Fra Bernadí, 19 | dia 30

Tona

+VILELLA

C. Seva, 1 | dies 27, 28, 29 i 30

Roda de Ter

+TORRENT

Pl. Major, 7 | dies 27, 28, 29 i 30

Olost

+LÓPEZ

Pg. Dr. Lleopart, 4 | dia 28

Prats de Lluçanès

+VIVER

C. Major, 35 | dia 29

Sant Bartomeu del Grau

+CASACUBERTA

C. Vell, 35 | dies 27 i 30

St. Quirze de Besora

+BESORA, SCP

C. del Pont, 45 | dies 27, 28, 29 i 30

Ripoll

+CABALLERIA

Pl. Berenguer el Vell, 5 | dies 27, 28, 29 i 30

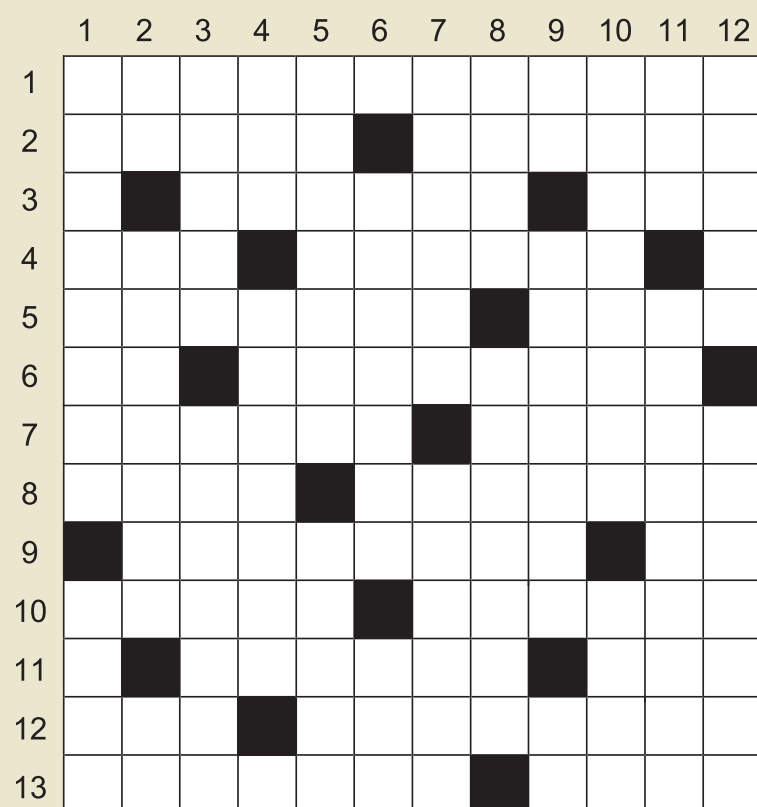
St. Joan Abadesses

+SUNYER

C. Pere Rovira, 14 | dies 27, 28, 29 i 30

Mots encreuats

Per Pau Vidal

HORIZONTALS: 1. El moviment més combatiu que es pot fer els dies de canícula, en cinc mots i un saltiró / 2. Víctima necessària d'idolatria. Brillant sense valor propi / 3. Gronxador de perfil. Quin merder, amb el pica-pica! Indret ideal per a practicar l'esmentat moviment / 4. Control de qualitat de la suspensió. Descansi i deixi estar la pel·lícula ja vista. De l'altre perfil / 5. Favorable al llatí més lleig. Del gos que reula / 6. En plena boda. Inesperat, inaudit per falta d'ús / 7. Anal, però per la via ràpida. Mesures per transformar en or / 8. El caos d'Aena ha deixat la Danae sense cap. L'habitual mal de ronyó / 9. En el conflicte domèstic sol prendre la iniciativa. Ni Punyetera... / 10. Ocells subcontractats a la construcció. Deixar caure els residus / 11. Sacsegi el cànem amb un fals espasí. Filat sense limitacions / 12. Suspens màxim. Del vidre a la sidra. Eliminaran d'un cop de decret / 13. Com a glacera és una barbaritat, però hi serveixen una cervesa de primera. No foti, que això és un huracà.

VERTICALS: 1. Escampadissa del poble hebreu per tot arreu. No hi ha manera de fer-se sense anar arreglat / 2. Mitges de seda. Col·locar els futurs sacerdots a lloc. Als extrems del dial / 3. Tinc un preu, però és que

molts fumadors m'aprecien. Urgència causada per la por / 4. Fereixi l'ocell d'en Babà. Estrany esperit, el de les dones ben cossades. Una mica de cada / 5. No prova, veure-la, sempre fa mal. Entre mot i mot, el cosmos (tot un caràcter) / 6. Mana en l'organigrama. Arreplegues tot de volums poètics. Indicis d'abaratiment / 7. Per fer un bon paper en necessita un. Val la pena de fer-lo servir / 8. Tal vegada s'esdevingué. Massa quiet per poder parlar per telèfon / 9. El sant roig. Giris al voltant i per sota dels ulls. El mig de la meitat / 10. Per l'espiga no basta, però per una ela n'hi ha de sobres. La Marieta el va apagar d'un pet quan la duien al cementiri / 11. No sé qui és però no es deixa veure nua. Petit os del dit per assenyalar enlaire / 12. Aparco al moll amb la carta girada. Cantant lírica de gran èxit televisiu.

SOLUCIONS

EXCLUSIU PER A SUBSCRIPTORS I SOCIS D'EL 9 NOU

A partir d'ara teniu accés directe a

**L'HEMEROTECA
HISTÒRICA**

Entreu a www.el9nou.cat
un arxiu documental molt valuós al vostre abast

Totes les notícies des de 1978

Si encara no sou subscriptors, truqueu al **93 889 49 49**
o envieu un e-mail a subscripcions@el9nou.com

“LA MEVA EXPERIÈNCIA ÉS ALLÒ A QUÈ DECIDEIXO PRESTAR ATENCIÓ.”
WILLIAM JAMES, 1890, PSICÒLEG, FISIÒLEG I FILÒSOF, HARVARD, EUA.

Nosaltres construïm la nostra vida amb la nostra atenció
A la nostra societat, estem bombardejats per multitud de situacions, informacions o estímuls (converses, xarxes socials, premsa, anuncis, correus, televisió, ràdio...) i hem de fer tasques diàriament (treball, cuina, manteniment de la llar, cura dels familiars, desplaçar-nos/viatjar –caminar, cotxe, bus, metro, tren, moto-, etc.).
Les conseqüències de l'atenció inadequada són el menor rendiment en les nostres tasques i l'estrès generat per l'esforç suplementari que precisa amb un major temps de dedicació a aquestes.

Què significa mindfulness?
“Estar atent” (atenció o consciència plena): estar concentrat en la tasca que un fa en aquest moment (present), sense que la ment divagui sobre el futur o el passat, amb acceptació (és així) i sense judicis (m'agrada, no m'agrada, ho vull, no ho vull). Els tres elements claus serien: prendre consciència, en el moment present i amb acceptació.
És una qualitat que disposa l'ésser humà i que es pot entrenar (pràctiques formals de meditació i informals a la vida quotidiana); és a dir, un estat de la ment i una tècnica psicològica.
La pràctica habitual del *mindfulness* està associada a canvis a determinades zones del nostre cervell (sobretot la part més anterior, lòbul frontal), que provoquen canvis en les nostres emocions i comportaments.
Va néixer l'any 1979 quan Jon Kabat Zin crea el Center for Mindfulness, a la Universitat de Massachusetts (EUA), on es va desenvolupar el 1982 el programa de reducció d'estrès basat en *mindfulness*, de vuit setmanes: MBSR, en anglès: Mindfulness-Based Stress Reduction.

Tipus de pràctica de mindfulness
1. Pràctica formal
Aquesta és estructurada o sistemàtica i amb un mètode; es basa en l'observació mantenint l'atenció focalitzada (no és deixar la ment en blanc, ni suprimir el dolor ni les emocions); són exemples d'aquesta, la pràctica basada en la respiració, *body scan* o escaneig corporal i la pràctica caminant.
2. Pràctica informal
És aprofitar cada activitat de la nostra vida per prestar atenció a allò que fem (cuinar, menjar, caminar, conduir vehicle, escoltar música, escombrar, rentar plats, dutxar-se, raspallar-se les dents, pentinar-se, rentar-se les mans, esperar en la cua per pagar en un comerç o adquirir entrada al cinema, esperar en la recepció d'un hotel o un banc o una notaria o en la consulta sanitària, etc.).

ANÀLISIS CLÍNQUES
LABORATORI Dr. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances
e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es
Horari: Diari de 8 a 15 i de 16 a 18 h. Dissabtes de 9 a 13 h.
Tel. 93 885 08 08 - C. Morgades, 23, baixos - Vic

DERMATOLOGIA
Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
- DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambal Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

OTORINOLARINGOLOGIA
Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES
Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

UROLOGIA
J. Dinarès i Prat
Metge-Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casinó)

OFTALMOLOGIA
Dr. RAFART ARUMÍ

- OFTALMOLOGIA GENERAL
- CIRURGIA OCULAR

Clinica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Núria Mata
Psicòloga i psicoterapeuta

Informeu-vos sobre
ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com
Pl. Canonge Collell, 8, 1r 2a
Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet
Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

- Cirurgia pròtesi genoll i maluc - Artroscòpia genoll, espalla i turmell - Ortopèdia infantil -
- Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clinica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

DR. J. FOLCH
METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

osonament
servei integrat de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

comas
Optica i Ortopèdia
Des de 1904

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55
Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22
C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

PODOLOGIA:
Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL
Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Laboratoris Eurax
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

ANÀLISIS CLÍNQUES
Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

Dr. Oriol Parés
ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estètica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida

FecunMed

Consultori Bayès
Plaça de la Catedral, 9 - Vic

Bayès consultori
Centre mèdic Vic

Plaça Catedral, 9 - VIC
Tel. 93 889 22 29

MEDICINA DE CAPÇALERA
- Dra. A. Ramos
- Dra. C. Álvarez
- Dra. S. Martínez de Arezana
- Dr. V. Canal

ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA
Pressió arterial, injeccions, etc.

REVISIONS GENERALS

PROVES COMPLEMENTÀRIES
• **ENDOSCÒPIA** amb anestèsia - Dr. R. Barniol
• **ECOGRAFIA**
Ecocardiografia doppler
Ecografia general, ginecològica 4D
Transrectal, Transvaginal Ginecològica Abdominal
Troncs supraaòrtics

• PROVES D'ESFORÇ
• **HOLTER E.C.G.**
• **HOLTER PRESSIÓ (MAPA)**
• **DENSITOMETRIA**
• **URODINAMIA**
• **CISTOSCÒPIES/ HISTEROSCÒPIES**
• **RADIOGRAFIES**
• **AMNIOCENTESIS**

ESPECIALISTES

Cardiologia	Prof. A. Bayès de Luna, Prof. T. Bayès Genís, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina
Cardiologia pediàtrica	Dr. F. Rosés
Medicina interna i geriatría	Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol
Neurologia	Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayès
Reumatologia	Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez
Aparell digestiu	Dr. R. Barniol
Oncologia	Dr. E. Batiste-Alentorn
Endocrinologia	Dr. I. Saigü
Dermatologia	Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal
Dermatoestètica	Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana
Psiquiatria	Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda
Psiquiatria infantil i juvenil	Dr. P. Tapias
Al·lèrgia-immunologia clínica	Dra. A. Sala
Al·lèrgia pediàtrica	Dra. M. Vidal
Pediatria	Dr. P. Domènech, Dra. A. López
Ginecologia i Obstetrícia	Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau
Ginecologia i reproducció assistida	Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia
Urologia	Dr. J. Fernández-Zuazu
Angiologia i cirurgia vascular	Dr. O. Parés
Otorinolaringologia	Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí
Oftalmologia	Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill
Oftalmologia infantil	Dra. M. Vidal
Traumatologia	Dr. L. Guillaumet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori
Pneumologia	Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra
Cirurgia general	Dr. J. Molinas
Cirurgia oral i maxil·lofacial	Dr. C. Bassas
Cirurgia estètica i reparadora	Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma
Clinica del dolor	Dra. M. Jiménez
Psicogeriatría	Dr. F. Escabia
Medicina de família	Dr. J. Fontarnau
Medicina del son	Dra. Ester Tió
Anestesiologia	Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella
Psicologia	Llic. P. Borrat
Psicologia infantil	Llic. I. Verdaguer
Neuropsicologia	Llic. I. Sala
Psicologia transpersonal	Llic. M. Pellicer
Dietètica i nutrició	Dra. E. Quintana
Podologia	Sra. C. Sallent
Logopèdia	Sra. M. Mauri
Fisioteràpia	Sra. C. Garolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra
Óptic-Optometrista	Sra. A. Grifell
Anàlisis clíniques	Dr. J. Fargas

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al 93 889 49 49

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Plans de dejeccions

Av. Paisos Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

AUTODESBALLESTAMENTS LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES LIBATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIO

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
www.desguaceslaглеva.com 93 857 11 53
Botiga on-line 93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrucas.cat

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

ES LLOGA CASA DE PAGÈS A TONA

Per a caps de setmana i per a tot tipus de celebracions. També lloguem dues sales per un dia.

PER A MÉS INFORMACIÓ
639 37 66 12 - 93 851 55 20

Guies de SERVEIS
si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49
93 860 30 20

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

Anuncieu-vos als **PETITS ANUNCIS** d' **EL 9 NOU**

Truqueu al **93 889 49 49** i deixeu el vostre anunci.
(Horari de 10 a 13h i de 16 a 19h, de dilluns a divendres)

o ens el feu arribar a:
pl. de la Catedral, 2 - 08500 Vic

Preu setmanal: 1 euro per paraula + IVA (mínim 10 paraules)

el9club
Els subscriptors es poden beneficiar cada any de 2 anuncis gratuïts (divendres + dilluns) amb un màxim de 20 paraules cadascun

ENTREU I DESCORRIU LES OFERTES DEL CLUB

Escriviu el vostre missatge en **MAJÚSCULES** i deixeu una casella en blanc entre paraula i paraula

NIF
Tel.
Nom i cognoms
.....
Població
.....
CP

És subscriptor
Sí No

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona SA que podeu consultar a www.el9nou.cat

Els ESPECIALS d' EL 9 NOU

*La informació més propera,
la publicitat més efectiva*

☎ Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

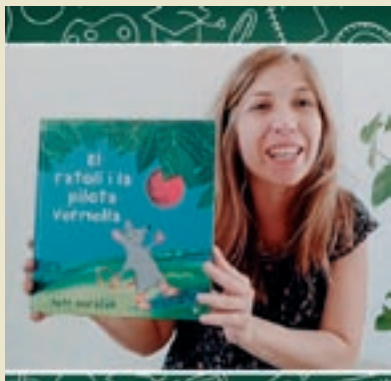
1r dilluns de cada mes **LLUÇANÈS**

1r divendres de cada mes **OSONA NORD**

3r divendres de cada mes **GES BISAURA**

4t divendres de cada mes **OSONA SUD**

Últim dilluns de cada mes **EL RIPOLLÈS**

'L'escola a casa', a les 5 de la tarda

Dilluns, dimecres i divendres, a les 5 de la tarda, obrim la finestra als mestres de les escoles de Vic per transmetre nous coneixements als alumnes.

L'escola a casa
dilluns i dimecres, 17.00

'Al dia Catalunya Central', al migdia

Cada migdia, puntual, l'informatiu d'Osona, el Bages, el Berguedà, el Moianès i el Lluçanès, centrat ara en l'evolució del coronavirus.

Al dia Catalunya Central
de dilluns a divendres, 14.00

'Territori 17', cada matí

Actualitat i entreteniment per als espectadors d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Vallès Oriental, amb Vicenç Bigas i Jordi Sunyer.

Territori 17
de dilluns a divendres, 9.00

Cada dia, dues hores de dibuixos

Els més petits de la casa tenen cada dia una cita doble amb les històries de *Les tres bessones*, a 2/4 de 3 i les 4 de la tarda.

Les tres bessones
de dl. a dv., 14.30 i 16.00

Paisatges encreuats

Albert Brosa ens acompanya aquesta setmana a descobrir indrets i personatges del Ripollès, en una nova entrega d'aquest espai sobre el territori.

Paisatges encreuats
de dilluns a divendres, 14.00

Noves històries, cada dia

L'espai de connexions que presenta Pere Puig manté el seu compromís diari amb la descoberta d'històries que transcorren arreu del Principat.

Connecti.cat
de dilluns a divendres, 19.00

LA PROGRAMACIÓ D'AQUESTA SETMANA

Dilluns 27

6.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Sant Aniol i Talaixà.
6.30 GAUDEIX LA FESTA. Sant Jordi confinat.
7.00 SANT JORDI 2020. Conte i llegenda.
8.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín. Presenten: Vicenç Bigas i Jordi Sunyer.
12.00 GAUDEIX LA FESTA.
12.30 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
13.00 TELÓ DE FONTS. Sismògraf d'Olot.
13.30 AVENTURA'T. Quatre dones alpinistes a Lofoten II.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Les tres bessones.
15.30 CALAIX DE SASTRE. Espai de manualitats.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 L'ESCOLA A CASA. Per a alumnes d'Infantil i Primària.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 LA PORTERIA.

23.30 SANT JORDI 2020.
0.00 GAUDEIX LA FESTA.
0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
1.00 CONNECTI.CAT.
2.00 DE TEE A GREEN. Golf.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dimarts 28

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
6.30 DE TEE A GREEN. Golf.
7.00 SANT JORDI 2020.
7.30 L'ESCOLA A CASA.
8.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 L'ESCOLA A CASA.
12.30 SANT JORDI 2020.
13.00 DE TEE A GREEN. Golf.
13.30 MEMÒRIES DEL TER. Camins de dones.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 CALAIX DE SASTRE.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.

17.00 SANT JORDI 2020. Carles Mundó (19-11-19), autor del llibre *El referèndum inevitable*.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 LA PORTERIA.
18.30 L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA. Espai de conversa.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
21.00 SANT JORDI 2020.
21.30 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
22.00 MEMÒRIES DEL TER.
22.30 AL DIA CATALUNYA

CENTRAL. Informatiu.
23.00 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
23.30 SANT JORDI 2020.
0.00 MEMÒRIES DEL TER.
0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
1.00 CONNECTI.CAT.
2.00 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dimecres 29

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
6.30 PAISATGES ENCREUATS.
7.00 MEMÒRIES DEL TER.
7.30 SANT JORDI 2020.
8.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 SANT JORDI 2020.
12.30 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
13.00 MEMÒRIES DEL TER.
13.30 CAMINANT PER CATALUNYA. Sèquia de Manresa.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 CALAIX DE SASTRE.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 L'ESCOLA A CASA.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 LA PORTERIA.
18.30 ENS QUEDEM A CASA.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 AVENTURA'T.
20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
21.00 SANT JORDI 2020. Ferran Sáez (22-11-20), autor de *La vida aèria*.
21.30 L'ESCOLA A CASA.
22.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
23.00 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
23.30 SANT JORDI 2020.
0.00 AVENTURA'T.
0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
1.00 CONNECTI.CAT.
2.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ

18.30 ENS QUEDEM A CASA.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 DE TEE A GREEN. Golf.
20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
21.00 SANT JORDI 2020. Francesc-Marc Álvaro (15-11-19), autor d'*Assaig general d'una revolta*.
21.30 L'ESCOLA A CASA.
22.00 PAISATGES ENCREUATS. El Ripollès.
22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
23.00 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.

Envia'ns un missatge al whatsapp d'EL 9 NOU 646 079 023

- Tens una notícia o una foto curiosa o de denúncia?
- Has gravat un vídeo interessant?

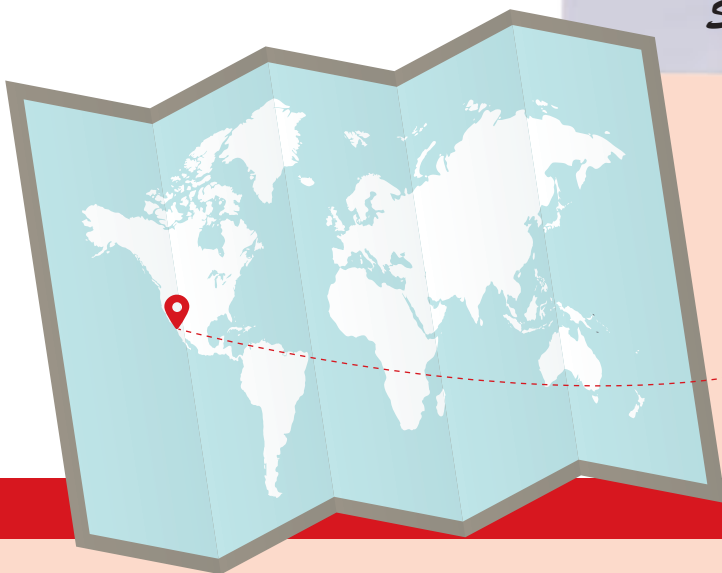
Dels Hostalets de Balenyà a Silicon Valley

BRUNA GIRVENT

L'evolució del sistema de control amb ones cerebrals que utilitzava Stephen Hawking està en mans d'una doctora en Telecomunicacions dels Hostalets de Balenyà, que va anar als Estats Units a ampliar estudis i es va acabar instal·lant a Silicon Valley per treballar a Intel. El desig de Bruna Girvent, però, és tornar a Catalunya.

San Francisco, Estats Units

Els Estats Units és un país d'oportunitats. Els seus habitants canvien sovint de residència i de feina, però aquesta no és la intenció de Bruna Girvent, que ressalta que "aquesta és la meua única feina als EUA" des que es va instal·lar a Silicon Valley. Una denominació que, com en el cas de Ferran Agulló amb la Costa Brava, ha fet fortuna per designar un territori arran d'un article periòdic. En aquest cas fa referència a la *vall del silici*, per l'elevada concentració d'indústries de semiconductors a la Vall de Santa Clara, al sud de la badia de San Francisco. Com a conseqüència d'aquest clúster s'hi acabarien establint les principals empreses del sector tecnològic, el que ve a ser la Meca per a un enginyer en Telecomunicacions.

Girvent es va instal·lar als Estats Units quan "vaig tenir l'oportunitat de fer el projecte de final de carrera a una universitat de Boston" i ja s'hi va quedar a fer el doctorat. Al cap de quatre anys es va traslladar de costa a costa perquè li van oferir fer pràctiques a Intel, i després de tres mesos la van agafar per tre-

ballar al gegant dels microprocessadors, on hi porta quatre anys més. Treballa en el departament de recerca, on "em van contractar per implementar la part de control amb ones cerebrals al sistema que ja utilitzava Stephen Hawking". Actualment continua desenvolupant sistemes que es poden controlar amb ones cerebrals però "de codi obert i gra-

"La qualitat de vida que tenim a Catalunya no es pot ni comparar"

tuït per a tothom", pensant no només en persones discapacitades sinó també per a altres funcionalitats com "videojocs, control intel·ligent a les cases, conducció semiautònoma, etc."

Considera que "és difícil venir als EUA pel tema visats", però que un cop hi entres "és relativament fàcil aconseguir una bona feina. Tinc amics catalans

a Google, Facebook, Microsoft i Amazon. I per a gairebé tots ha estat la seva primera feina després de fer un màster o doctorat als EUA". Entre tots han creat un grup de WhatsApp amb 150 catalans que es troben en dates assenyalades i per veure els partits entre el Barça i el Madrid. Aquest Sant Jordi no ho van poder fer pel confinament, tot i que a Califòrnia "el governador va actuar molt ràpid" i la pandèmia "no s'ha estès massa". A Silicon Valley "van enviar tothom de seguida a treballar a casa, sobretot els que només necessitem un ordinador", perquè "per sort els governadors de cada estat i les empreses privades estan fent la feina que Trump no ha fet en l'àmbit federal i de país". I és que "la sanitat i l'educació privades" és el que troba més negatiu dels EUA, on "s'hi viu molt bé, però la qualitat de vida que tenim a Catalunya no es pot ni comparar" i per això vol "esperar si la situació econòmica a Catalunya millora, i buscar una feina per tornar".

Vicenç Bigas

Pluja

Aquest diumenge van córrer vídeos amunt i avall per si el primer dia del desconfinament dels nens es feia més o menys bé. Els nens ho van fer perfecte; alguns adults van tirar massa de picaresca. Però vaja, com diuen aquests dies, tot anirà bé. A la tarda, que ja no va fer tan bo, va córrer menys gent. El temps, un aliat.

Rivalitat

La Federació ha donat per acabades les competicions de futbol. A Primera Catalana, on tenim Manlleu, Vic i Tona, tots haurien volgut acabar la Lliga, però els de Manlleu, com que anaven un punt per sobre del Vic, a Twitter treuen pit. Això de la rivalitat, amb confinament o no, és etern.

Humor

A *La casa de papel*, una de les sèries actuals que està fent fortuna, els protagonistes tenen noms de ciutats d'arreu del món. Algú per les xarxes ha proposat que se'n podria fer una versió a la catalana i el popular periodista i presentador Jair Domínguez ja ha fet saber quin nom escolliria: Prats de Lluçanès. Ja l'estan convidant al poble!

Negoci

Amb la canalla al carrer, diumenge es va recuperar una imatge d'aquelles que, a Vic, fa estiu: gent fent les primeres cues per comprar un gelat a la Xixo, a la plaça Major. Això sí, només servien gelats i per finestreta. Per menjar-los, però, primer calia treure's un moment la mascareta.

814205651256100

00427
814205651256001